

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

Újfoljam 97. szám

2026. március

*„Nem ti választottatok ki engem,
hanem én választottalak ki, és rendeltelek
titeket arra, hogy elmenjeteK és gyümölcsöt
teremjeteK, és gyümölcsötök megmaradjon,
hogy bármit kérteK az Atyától az én
nevemben, megadja nekteK.”*

János 15, 16

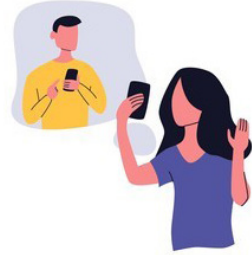

SZELFI VILÁG

Egyre kevesebben vannak a világon, akik nem értenek egy különös szóösszetételt: „selfie” - self-taken photography – magyarul: önmaga által készített fotó. Ez a jelenség egészen egyértelműen a 21. század sajátja, elterjedésében, nagyságrendjében azt írják róla, hogy legalább a világ lakosságának a felét elérte már. A kifejezés bekerült a legnagyobb szótárakba, már tudatosan elemzik a pszichológiáját.

Korábban talán az jellemzett minket, hogy egy csoportképen magunkat kerestük, hiszen az a legfontosabb, hogy mi ott vagyunk és természetesen az is, hogy hogyan vagyunk ott. A szelfi világában az a legfontosabb, hogy én legyek elől, mindenekelőtt és ezt meg is tudjam mutatni, ha lehet, mindenkinek a világon. **Egyértelműen az önmarketing eszköze is**, a fontos emberek mind készítenek szelfit és ez alól még vallásos emberek sem kivételek. Aki kimarad, az lemarad Megdőbbentő, hogy életveszélyes helyeken egy ilyen magamutogatás már járt sokszor halállal is. Ezért ma már van szelfi-mentes nap, március 16-án. Leírják őszintén és nyíltan, hogy a szelfi-őrület egyre több áldozatot szed világszerte és nemcsak veszélyes helyeken, önmagában rejlik a veszélye. Függséget okoz, megkötöz, a lájkok vágya rabláncává válik, az önértékelés megerősítőjévé. A görög mitológia alakja Narkisszosz helyén az odasiető nimfák reggel már csak néhány sárga szirmú virágot, nárciszt találtak, mert a folyóba nézve meglátta önmagát és beleszeretett magába és ez lett a végzete. A nárciszt azóta is az önimádat jelképe, mivel magának a virágnak a szirma is egy kicsit önmaga felé hajlik. Különös társadalmi lecsapódása ennek az, hogy ugyan íratlan szabályként, de nem illik nárciszt vinni vendégségbe. Átfordítom egy kicsit

így: nem illik közösségben nárcisztikus-ként, önimádóként jelen lenni. Súlyos kifejezés ez, önzéstől, az önfotón át az önimádatig. Talán nagyon messze van ez tőlünk vagy mégsem?

A Sátán az Édenben ezt kínálta fel: „... olyanok lesztek, mint az Isten...” (1Móz 3,5) Hol volt a jó és gonosz tudásának a fája, amiről azt mondta Isten, hogy ne együnk? A kert közepén. Egy fa, Isten egyértelmű tiltásával, figyelmeztetésével. **Halállal jár, ha odaáll az ember a középre és eszik arról. A Sátán odavitte a középre az embert és felkínálta hazug módon az önistenítés lehetőségét, az önimádat kívánatos voltát.** Elbukott az ember és elbukik ma is, ha középre kerül, ha az én lesz a legelső. A legijesztőbb, hogy ez ma már nem választási lehetőség, ezzel születünk mindannyian. Nincs kivétel, csak a megnyilvánulásai lehetnek mások.

Az örömhír pedig az, hogy Isten újra középre állított egy fát, az Úr Jézus Krisztus keresztfáját, ahol végrehajtotta az ítéletet a mi önzésünk, önistenítő, önimádó életünk felett, mert a bűn zsoldja a halál. Ott láthatjuk, hogy mire visz ez az út és ott láthatjuk meg, hogy hogyan szabadít meg az Úr. Ő halt meg helyettünk és a mi énünk is ott halhat meg Vele együtt. Ha odaállsz a kereszthez és hallod a Megváltó szavát: „*Atyám bocsáss meg nekik*” (Lk 23,34) és „*Elvégezetet*” (Jn 19,20) és hittel Hozzá menekülsz, szabad vagy. Nagyon megdöb-

bentő, hogy az Édenben levő fa gyümölcsét enni halálhoz vezetett, az Úr Jézus pedig ezt jelenti ki: „*Ahogy an engem az élő Atya küldött el, és én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, élni fog éndaltalam.*” (Jn 6,57) Ami az Ő áldozatában végbe ment a keresztfán, azt magunkhoz venni az egyetlen esély az örök életre. „*Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.*” (Jn 6,54) **Jézus Krisztus önátadását át kell venni, el kell fogadni, életünk részévé kell tenni. Élete így lesz a mi örök életünk alapja, feltámadása, a mi feltámadásunk.**

Pál ezt írja: „*Hiszen tudjuk, hogy a mi ömberünk megfeszítetett vele, hogy megerőtlenüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.*” (Róm 6,6) Önző, istentelen, istenkedő énünk halálba adása az, ami szabad életre visz. Vagyis az, hogy nem én vagyok a középben, hanem a Szentháromság Isten. Jézus maga az önmegtagadás útjára hív, ez az Ő követésének az útja: „*Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztfjét, és kövessen engem!*” (Lk 9,23) naponkénti önmegtagadás, keresztfelvétel, az „én” halálba adása vezet tovább az úton. Az emberi vágyak, kívánságok, ösztönök, indulatok tudatos megfékezése. Másutt így olvassuk személyes vallomását: „*Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amelyet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta érttem.*” (Gal 2,20). Krisztussal együtt keresztre feszítve. Majd így szól a kijelentés: „*Ha tehát feltámadtatok Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol Krisztus van, aki Isten jobbán ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkal! Mert meghaltatok, és a ti életek el van rejtve Krisztussal együtt*

Istenben.” (Kol 3,1-3) **Keresztre feszítve Krisztussal, feltámasztva Krisztussal, ez a mi új életünk alapja.**

Nem élhetünk ezért önzésben, hiúságban, magunkat mások fölé helyezésben. Éppen ellenkezőleg, a másik különbnek tartása az egyetlen járható út. **Az önfejűség helyett Jézus Krisztus a fejünk.** Önteltség helyett Szentlélekkel telve élhetünk. A magunk különbnek tartása helyett mások különbnek tartása határozhat meg. Ez az igazi szabadság, amikor szabaddá válunk magunktól másokra. „*Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is. Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt...*” (Fil 2,3-5) *Semmit sem önzésből.*

Alázat, különbnek tartás, mások hasznára vezéreljen, ahogyan az Úr Jézusban volt mindez. Így maradunk Benne, így ábrázolódik ki bennünk Ő, így lesz gyümölcsöző az életünk és így lesz ragyogó. Az önzés fája egészen más gyümölcsöket terem. Az önzésből származik a közöny, a felelőtlenség mások iránt. Mások figyelmen kívül hagyása, a közömbösség. El egészen odáig, hogy lenézzük, megalázzuk, elnyomjuk, kegyetlenkedünk a másikkal. Egy lefelé haladó lejtő vagy éppen már zuhanás is. Az önzetlenség pedig versenyez, de másban és másért. A tiszteletadásban, a mások javának keresésében, munkálásában. Azon fáradozik, hogy a másikat hogyan emelhetné fel, hogyan lehetne hasznára, hogy tudna segítségére sietni. Viszálykodás, versengés, vetélkedés helyett együttműködés, támogatás, erősítés. Ha tovább akarunk lépni hívő életünk útján, ki kell rekeszteni az önzést, a hiú dicsőséghajszolást, a személyes haszonlesést, az egoista haszonelvűséget. Mindez csak akkor és úgy megy, ha segítséget kapunk és kérünk kételkedés nélkül. Ha

engedni akarunk a Szentlélek segítségével Isten kijelentésének. Ha hisszük, hogy önmagunk megbecsülése akkor áll helyre, ha nem keressük másokon át, és nem is magunkban. Hanem abban a méltóságban, amire Isten újjáteremtő kiválasztó, kegyelmes szeretete szült újjá. „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!... drágának tartalak és becsesnek, és ... szeretlek...*” (Ézs 43,1;4) Jézus hív: „*Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.*” (Jn 12,26) Ez a helyes önbecsülés.

Somogyi Péter lelkipásztor

FŐGONDNOKI BESZÁMOLÓ 2025-RŐL

Kedves Gyülekezet!

A december 24-i újszövetségi igeszakaszhoz írt gondolatok között volt egy mondat, ami irányt mutatott nekem e beszámoló elkészítéséhez: „Ennek a lényegnek minden hívő keresztyén éves jelentésében ott kell lennie”. Pál apostol kétéves római munkájának rövid összefoglalására utalt a szerző, mely az Apostolok cselekedetei legvégén található, és így szól: „*Hirdette az Isten országát, és tanított az Úr Jézus Krisztusról.*” (ApCsel 28,31) A magyarázat záró mondata alapján pedig a következő kérdés motoszkált bennem: **Mi 2025-ben a magunk eszközeivel, a ránk bízottak körében hogyan hirdettük Krisztust és a benne elközelített Isten országát?**

Milyen eszközeink vannak? A lelki résszel kezdem: az Isten országának hirdetése hit nélkül nem lehetséges. Istennek hála, nekünk ez elég bőségesen adatott. Az év elején még 6, a végére 4 átadott életű és nem

hétköznapi talentumokkal megáldott lelkipásztor, valamint a kb. 160 fős, mindenféle áldozatvállalásra kész, szintén tehetséges szolgálói csapat él itt hitben együtt.

Aztán itt a templom és a parókia, ami a helyet adja a gyülekezeti életre. 2025-ben nagy hálával és megkönnyebbüléssel lezárhattuk az évek óta tartó építkezést. Ennek jegyében volt tavaly különleges alkalmunk, az építkezés kapcsán érzett hálánk kifejezésének napja. Csak újra ráerősítenék arra, amit akkor próbáltunk kifejezni, **ez a nap Istennek mondott köszönet volt** azért, hogy akár egy kormányt és embereket is felhasznált arra, hogy itt a fizikai megújulás végbemehessen. És nagyon jó volt látni, hogy ez az egyszerű üzenet átment a meghívottaknak, akik bármilyen magas színtről jöttek is, mégis fesztelenül és otthonosan tudták magukat érezni gyülekezetünkben. És még két dolog az építkezésről: **2025-ben hivatalosan is, és a támogató teljes megelégedésére hiánytalanul elszámoltunk a kapott támogatással.** Többek csendes, de hatalmas

munkája volt ez a háttérben, mely szintén Isten dicsőségére lehetett. Ahogy a takarítás, rendrakás, új dolgok el- és berendezése is, amely szintén meghatározta 2025 első fel-
 évét. A templom felújítása nem pusztán azt fejezi ki, hogy sok minden megszépült, az épület állaga megújulhatott, hanem azt is, hogy Istennek terve van ezzel az épülettel hosszabb távon. Szeretne itt továbbra is élő gyülekezetet, aki nemcsak jól érzi itt magát, hanem engedelmes az evangélium másik élé-
 sében is.

Az eszközök közé sorolom anyagi javainkat is, hiszen ezek teszik lehetővé, hogy a lelki élet e falak között megvalósulhasson. **Bevételeinket – ezt nem győzzük hangsúlyozni – a Testvérek által akár adomány címszóval, akár perselybe dobott, vagy egyházfenntartói járulékként befizetett összegek adják.** Tavalyi évünket (és az építkezés költségeinek teljes kifizetését) nagyban segítette továbbá egy néhai kedves testvérünk jelentős összegű hagyatéka is. Ezeket a forrásokat egészítik ki a kolumbáriumi helyek eladásából és a stólaris szolgálatokból származó összegek illetve egyházmegyei és kerületi támogatások, de ezek a mi befizetéseinknek csak kb. az ötödét teszik ki. Ebből élünk, ebből kell és lehet gazdálkodnunk. A Testvérek befizetése a nehéz körülmények ellenére tavaly is növekedett, mintegy 3,5 százalékkal, de megnéztem, még mindig igaz, hogy a befizetések kb. 80 százalékát a gyülekezet 20 százaléka – esetünkben nagyjából 100 ember – adja össze. Inkább általános információátadásként – és semmiképpen sem követelőzve – említeném meg, hogy a református egyház központi ajánlása az egyházfenntartói járulékra vonatkozóan a jövedelmünk 1 százaléka. Ne feledjük viszont, hogy a Biblia tized-fizetésről azaz 10 százalékról beszél, erről tanít, de Isten ehhez hatalmas ígéretet is fűz a Malakiás 3,10-ben: „**Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban,**

és így tegyetek próbára engem! – mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok.”

Mire fordítjuk a bevételeinket? A költségek két nagy részből tevődnek össze, ezek kb. háromnegyede munkatársaink javadalmazása, egynegyede pedig a templom és a parókia fenntartása, üzemeltetése, a rezszi és a modernebb eszközeink, gépészeti berendezéseink karbantartása. A béreket évről évre szeretnénk rendezni, igazítani a világi közegben sok helyen már alkalmazott szinthez, de ez 2025-ben sem sikerült olyan mértékben, mint ahogy terveztük év elején. Az igazgatási és fenntartási költsé-

**Testvérek a hitmélyítő héten
2026 Húsvétjára várva**

gek tekintetében pedig minden lehetőséget igyekszünk megragadni arra, hogy a legkedvezőbb árú szolgáltatásokat, eszközöket vegyük igénybe. És nagyon sok bútor és eszköz, ami a fedélzetünkön látható, nem a mi beszerzésünk eredménye, nem a mi költségvetésünk terhelé-
 si, hanem egyszerűen adomány.

És végül a magunk eszközei között tekinthetünk az általunk fenntartott intézményeinkre, melyek révén különleges lehetőségeink vannak a misszióra.

Nézzük a ránk bízottakat. Kezdeném mindjárt a kollégiummal. Óvodánkban 121 gyermek, az iskolában 324 tanuló van, akik idejük jelentős részét olyan környezetben

töltik, ahol nemcsak hogy hallanak Isten igéjéről és Istennek róluk is eltervezett rendjéről, hanem nagyon sokszor láthatják és maguk is megtapasztalhatják ezt a mindennapok iskolai kihívásai közepette. A saját intézményünkön kívül a hitoktatóink is találkoznak még ránk bizottakkal, 2025-ben 292 iskolás és 35 óvodás gyermekkel. **Hála ennek a teljes pedagógus-gárdának, akik ezt a missziót évről-évre láthatóan nem pusztán munkaként, de szolgálatként is teszik.**

Szeretném kiemelni, hogy intézményünk évek óta össz-magyarországi viszonylatban is egyedülálló az Ukrajnából és Kárpátaljáról hozzánk menekülők befogadását illetően, nálunk most mintegy 80 gyerek van a korábban említett teljes létszámból, és többségük olyan, aki korábban egyáltalán nem beszélt magyarul, de pár hónap elteltével a magyar oktatási rendszerben a magyar tankönyvekből tanul és nagyobb nehézségek nélkül beilleszkedett a magyar tanulókból álló osztályokba, csoportokba. Mi semmit nem tettünk direkt azért, hogy ezek a családok itt nálunk legyenek, **de szeretettel fogadtuk őket és ez elég volt ahhoz, hogy ők egymás között jó hírünket vigyék.** Az integráció nem kis feladat az intézményrendszerünk számára, miközben az adminisztráció egyre szerteágazóbb és egyre több feladatot ró mind a kollégium, mind a fenntartó gyülekezet vezetésére. Nagy kihívás mindezek mellett az igazi feladatra, a lelkiség fenntartására is koncentrálni.

A gyermekek után egyértelműen megemlíthetjük a fasori ifjúságot, mint ránk bizottakat. 2025 arról is szólt, hogy két lelkipásztorral kevesebb lett gyülekezetünk. Ez az ifjúságunk életében komoly változást hozott, és nem csak e belső, de külső kihívások is megnehezítik a helyzetüket. **Nagy kérdésünk, hogy miként lehet megtartani a saját nevelésű, itt felnövekedett/konfirmált fiataljainkat?** Miért mennek el, ha

Somogyi Péter-elnök-lelkipásztor ígét hirdet

elmennek, és miért maradnak, akik maradnak? E kérdésekre egyelőre csak keressük a választ, de reméljük, hogy a változás megújulást hoz majd... mindannyiunkban.

Nyilvánvalóan ránk bízta Isten a saját fasori testvéreinket, minket, egymásnak. A diakóniai beszámolókból nagyon sikeres év formálódik ki, de bizonyos, hogy többekben lehet hiányérzet a törődés terén. Miközben mindannyian örök időzavarral küzdünk, jó lenne felismernünk, **mindent egy ember nem tud megcsinálni, de sokan mindenre képesek lehetünk.** Gyülekezetünk egyébként a hivatalos választói névjegyzéket illetően a 2025-öt 511 fővel zárta, ami a 45-tel kevesebb, mint tavaly, és már akkor is az évi 30 fős csökkenés volt látható. Az elhunyt és elköltözött testvérek mellett jóval nagyobb azok aránya, akik a gyülekezet anyagi terheinek vállalásában már 3 éve nem vesznek részt és ezért törvényileg kikerülnek a névjegyzékből.

És akkor beszélhetünk még azokról, akiket még mi sem ismerünk, de itt vannak közel, és mégis távol. Parókiális körzetünk lakosság száma továbbra is fogy, a 6. és 7. a leginkább fogyó budapesti kerületek, azonban a népszámlálási adatok alapján még itt is sokkal több, magát még reformátusnak valló ember él, mint ahány idetalál hozzánk a templomba, vagy akiket el tudunk valamilyen módon érni. Hála azokért, akik most

éppen így vannak itt. Megállapíthatjuk, hogy sok új arcot fedezhetünk fel templomunkban, de ahhoz, hogy sok új nevet is tudjunk, és ennél messzebb is jussunk a kapcsolatban, még sokat kell fejlődünk nekünk, akik már meggyökereztünk itt.

Végül vegyük számba a „hogyan”-t is, és kezdjük a kollégium kapcsán már érintett területtel, az intézmény-fenntartással. Amikor számba vesszük, hogy hogyan és kik felé végeztük a szolgálatot, akkor rá kell jönnünk, hogy ez az átlag gyülekezeti tag számára nem nagyon érezhető igen komoly feladat és szolgálat rengeteg energiát igényel. Valljuk meg őszintén, sokkal egyszerűbb lenne az életünk nélküle. De – és ezért is hála Istennek – amikor annak idején az első óvodai csoportot elindítottunk, akkor sem, és jó, ha ma sem ezt látjuk csupán, hanem azt, hogy hány és hány gyermek és család számára hullhatott az ige magja azóta is.

Míndez persze nem olyan szolgálat, ahol rögtön látható, hogy hogyan „nőtt a gyülekezet az üdvözülők számával”. Az azonban bizonyos lehet minden fasori számára, hogy Isten ennek az intézmény-rendszernek a fenntartását, és azon belül is a különösen nagyszámú menedékes státuszú gyermek integrálását ránk bízta. Honnan tudhatjuk ezt? Onnan, hogy Isten adott hozzá eszközt is. Ne felejtjük el, hogyan került az egyházközség birtokába az az épület, melyben ma az iskola működik, és hogyan tudott megújulni, és így otthont adni az óvodánknak a régi iskolai épület... Fontos döntésünk volt 2025-ben az is, hogy ebbe az iskolaépületbe, ahol több diák számára van még hely, gimnáziumi osztályt indítsunk, és ezzel a 3-18 éves korosztály

számára folyamatos képzési lehetőséget nyújtsunk egy református lelkeségű közegben. És természetes, hogy ennek az egésznek van egy kollégiumi finanszírozási oldala is, hiszen a több gyerek nagyobb normatív támogatást eredményez, de Isten a hű sáfárra vonatkozó felhatalmazással és elvárással együtt bízta ránk ezt a dolgot.

A fenntartóihoz hasonló, innen nézve közvetett feladatot/szolgálatot eredményez az is, hogy gyülekezetünkben vannak olyan kompetenciák, amik másutt nincsenek meg. Isten ezeket arra adta, hogy mi használjuk és éljünk vele a mások javára is. Ha a mi parókus lelkészeink rendelkeznek olyan adottságokkal és elhívással (ha úgy tetszik: küldetéssel), ami őket az egyházkerületi

vagy teológiai képzési szolgálatba állítja, akkor bűn lenne ebben nem részt venni. Fel kell ismernünk és el kell fogadnunk, még ha ez esetleg hiányérzettel is jár, hogy a mi gyülekezetünk nemcsak a közvetlen evangelizációs sorozatokkal, mint a Keresztkérdések járul(hat) hozzá az Isten országának

A gyermekek után egyértelműen megemlíthetjük a fasori ifjúságot, mint ránk bízottakat.

építéséhez, hanem a közegyházi feladatok vállalásával is. Óhatatlanul meg van persze bennünk az összehasonlítás saját gyülekezetünk 20 évvel ezelőtti gyakorlatára, vagy éppen a mostani agglomerációs gyülekezetek növekvő templomi életére és sokasodására tekintve, ahol új alkalmakat indítanak és növekszik a gyülekezet az üdvözülőkkel. Nálunk meg sok tekintetben az elfogyás a jellemző. Hogy van ez? Mi nem jól csinálunk valamit? Az efelett való elgondolkodás nagyon fontos egyéni és közösségi feladatunk, de mindig azzal kell kezdeni, hogy mi a mi feladatunk, mi

bizott ránk? Ne feledjük, Jézus mondja: „*En megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízott, hogy elvégezzem*” (Jn 17,4) Úgy tűnik, 2025-ben Budapest 6.-7. kerületének határán nekünk nem pusztán, vagy elsősorban a direkt evangelizáció adatott.

De azért erre is volt lehetőség 2025-ben, hiszen a keresztelők, esketések és temetések alkalmával érünk el olyanokat, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét. Tavaly a korábbihoz képest több, 28 keresztelő volt templomunkban, temetéseink száma (46) viszont csökkent, így ilyen keretek között kevesebbszer hirdethettük Isten vigasztalását és az evangéliumot. Megújult templomunk 8 esketésnek adott otthont, ez kicsivel nagyobb szám, mint a korábbi évben. Konfirmáción tavaly a 2024-es 30 helyett „csak” 21-en vettek ugyan részt, de felnőtt tanfolyamunkon volt, aki mindig külföldről online módon tudott kapcsolódni, és kitartóan végig csinálva a sorozatot, ő is itt konfirmálhatott a templomunkban. A 8 felnőttből többen most is jelenlevő, sőt, aktív tagok. A fiatalok között többen gyülekezettünk tagjainak gyermekei, de iskolánkból való osztálytársak is voltak.

És ezek mellett Isten kegyelméből ott voltak 2025-ben is a már megszokott, de remélhetőleg meg nem unható rendszeres alkalmaink és a nyári közösségépítő heiteink, ahol vagy közvetlen módon, vagy áttételesen hirdethettük egymásnak és másoknak is Krisztust. Lehet, hogy csak azzal, hogy rendszeren végezzük az itteni hétköznapi munkát, vagy éppen a hétköznapi munkánk során alkalmazottakat kamatoztatjuk a gyülekezet javára. Lehet, hogy a tehetségünket használva szolgáljuk az istentiszteletek és egyéb alkalmaink menetét, más gyülekezeti tagok ígérel való találkozását akár gyerekek vagy felnőttek között. Lehet, hogy éppen a rászorulóknak szükségének betöltését végezzük, vagy egyszerűen csak testvéri közösségünk ápolását

a látogatások alkalmával. Így és ezáltal van a Fásorban diakónia, siketmisszió, zenei és kézműves szolgálat, családgondozás, gyermekmunka bővülő csoportszám mellett, de így lehetnek együtt a mamák a babájuktól kicsit függetlenül, és így növekedhetnek fiataljaink cserkész-közegben. Így láthatják a már nehezen mozdulók templomi istentiszteleteinket az élő közvetítés révén. De ezáltal van ellapátolva itt is a hó, befűtve a templom, feladva a posta, előkészítve az úrvacsora, elszámolva a támogatás, és így lehetett megszervezve 2 kisebb körös hétvége és 6 gyülekezeti tábor.

És az is Isten dicsőítő szolgálat, aminek eredményeképpen jól hallhatjuk az igehirdető vagy a hangszerek hangját, vagy éppen megkapjuk és olvashatjuk a gyülekezeti hírmondót, a honlap híreit, élvezhetjük a teaházban a társaságot, vagy azt, hogy a szeretetvendégségek alkalmával csak le kell ülnünk és falatozhatunk anélkül, hogy fáradtunk volna előtte és utána...

De a csendes számvizsgálat, költségvetés-készítés, könyvelés vagy éppen az igehirdetések, áhítatok megírása is Istenre mutató szolgálat, akár látszik, akár nem. És olyanok is vannak, akik mindezért imádkoztak. Ezek mind-mind részei voltak gyülekezetünk életének 2025-ben is.

Sok ez? Kevés? Gondolod, hogy lehetne még más is? Gyere, és állj be te is a 160 ember mellé. Aki akarja, megtalálja a saját elhívásának területét. 2025 végén 33 aktív szolgálati területet tarthatunk számon itt a Fásorban, de ez volt 50 is, és a változó körülményeink és lehetőségeink között újra lehet több is, kevesebb is.

A fontos, hogy a magunk elhívását/ szolgálatát/helyét felismerjük, és ott résre álljunk, mást pedig hagyjunk a saját elhívásának megfelelő területen szabadon munkálkodni.

2026-ban is.

dr. Simongáti Győző főgondnok

SEMMIT ÉS MINDENT

- változáshoz vezető lépések

Hitmélyítő hét 2026. február 22-27.

Somogyi Péter vezető lelkipásztor igehirdetés sorozata

Személyes vallomással kell kezdenem, amikor e sorokat írom. Tudatában vagyok, hogy a jövőnek is dolgozom, s ez felelősség. A Fasori Harangszó papíralapon is megjelenő példányai évtizedek múlva is hozzáférhetőek lesznek, s nagyon fontos hitbéli kérdésekben üzennek a minket követő nemzedékeknek. Egy kis történelem. Hat nap gyülekezet-történet egy mindannyiunk életéről szóló útról: **Hogyan válaszolhatunk és hogyan válaszoltunk az annyi gonddal terhes 2026. év kihívásaira?**

Ha mondjuk, ötven év múlva olvassa valaki, és ő már ismeri a nekünk még ismeretlent, a világban történt és a magyarországi eseményeket, mit tanulhat ennek a hitmélyítő hétnek a leírásából. Fel tudja-e mutatni irásom az akkor is érvényes igazságot, mit jelent Krisztust-követőnek lenni minden időben?

Egy valamit bizonyosan. Ez a hét igehirdetések alcímében is megfogalmazódik: **változáshoz vezető lépések** szükségesek a hívó ember életében. Vagyis élethosszig tartó növekedésre van szükségünk, hogy betölthessük személyre szabott küldetésünket. Nem vagyunk egyformák, Isten ilyenek teremtett minket, így szeret minket, így akarja az életünket hasznossá, boldoggá tenni az örök élet reménységében. Így helyezett el minket egyenként a világban külön-külön feladatokkal, egy nagy közös feladat részeként, amely Krisztus egyházának küldetése a világban. A másik, a kibontásra váró, hogy a „**Sem-**

mit és mindent”- ellentétpár hogyan szólít meg valamennyiünket, hogyan késztet önvizsgálatra hitéletünkben, gyülekezetünk életében? Miként hozhat változásokat a mindennapjainkban? A fordított sorrendű, magabízó, öntelt emberi mondást: „Mindent vagy semmit!” gyorsan tegyük félre. Isten igéje világosan megmutatja, mi az, amiből a **semmit**, és mi az, amiből a **mindent** kell választanunk.

Biztos alapot a naponként felolvasott ige adott. János evangéliuma 15,1-8, a szólótó példázata. Az 5. vers summázata a vasárnapi lépésünk címe: **Semmit sem nélküle.**

Gyakran elakadunk hitéletünkben. Megfáradunk, elvonnak mindennapi gondjaink. Vágyunk a változásra, rászorulunk a segítségére. Pedig ott van a kezünkben az ő Igéje: Olvassuk tehát, hallgassuk, éljünk vele! Higgyük, hogy Istennek fontos a mi életünk, az előrehaladásunk a hitélet útján. Tudja Ő minden dolgunkat, látja erőfeszítésünket, a jobbító szándékot. De fogadjuk el, nélküle semmit sem tehetünk. Egyetlen megoldás van: közösségben lenni Istennel, Jézussal, ez gyümölcsöző életre hív. A példázat szerint: benne, tőle kapott erővel, általa, hogy Ő éljen benned is. Ne félj, ha néha eltávolodtál! Kérjed imában, ő viszszaaplántál, lehetsz ismét gyümölcsöt hozó szőlővessző! Tudod-e vallodd-e, éled-e? Vizsgáld meg magad? Kicsoda neked Jézus?

Már kezdő énekünk, a 824., elindította a következő lépést: *Szólj, szólj hozzám, Uram... Szólj, dicsőséged úgy még szebben tündökölhetsz.* A hétfői napra szóló ige (1Kor 10,31): *„Akár esztek tehát, akár isztok, bármi mást cselekesztek, **mindent Isten dicsőségére tegyetek!**”* - a céltu-

datos keresztyén élet egyetlen üdvözítő törekvése. Ez életem rendező elve? Cselekedeteimnek zsinórmértéke? Szüntelenül ezt akarom megvalósítani? Miért nem sikerül? Mert nem megy egyedül. Végezd el a magad részét, a többit bízd Istenre, Ő cselekszik a megvalósításban. Te megtapasztalod: felszabadító, gyógyító erő vesz birtokba, ha mindenkor, mindenben Isten országát keresed. És nemcsak az egyénre, hanem a gyülekezeti közösségre is igaz: sikerülni fog, ha Jézusnak adod, adjuk át az uralmat életünk minden dolgában. Meglásd, még a világ is észreveszi, amit tetszel jó és erkölcsös. A világ felé az egyetlen hiteles bizonyoságtétel, ha nemcsak a szavaid, hanem az életed is Jézusra mutat.

Kedden Jakab levelében a kételkedés nélküli hit ismérvei bontakoztak ki előttünk. Mikor szoktunk kételkedni magunkban, majd Isten erejében is? A próbatételekben, kísértésekben, sikertelenségben, a visszatérő bűnök terhe alatt. A nagy kérdés: a próbák legyőznek vagy megerősítenek? A megoldáshoz felülről való bölcsesség kell. Hidd el, Isten elkészítette neked is, csak kérned kell **semmit sem kételkedve**. A mai ember önmagát akarja megépíteni, megvalósítani. Eredménye csak kudarc lehet. Életperspektívát kell váltanod, mely minden helyzetre szól. **Törekedj mindeinek ellenére krisztusi életet élni!** Bármit akarsz tenni, tedd fel a kérdést magadnak: Mit tenne most a helyemben Jézus? Kövesd Őt, erőt kapsz, ami nem belőled fakad. Ő adja, ha kéred. Imádkozz érte! Keresd az Igében naponként. Hívó ember vagy? Nem sodrásban élsz? Ugye derűs az életed? Bölcs terveit benned is megérleli? Még a halál sem választ el Tőle.

Utunk gyakorlati, folyamatos lépések sora. Cél a hívő, gyümölcsöző élet. Szerdán öröme hangolt minket Pál apostol levél-vallomása (Fil 2,14): **Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent!** Is-

merjük életútját, éppen a fogság terhét viseli, csupa negatívum a körülményeiben, oka lenne rá, de nem panaszkodik. Öröm számára mindez, mert helyzete is az evangélium terjedését szolgálja. Ez Isten terve szerinti, öröme van. Hirdeti a mai világunknak, ahol jellemző a panaszkodás, bizony közöttünk is. Miért ne lehetne a panasz kultúrája helyébe a mi keresztyén életünk a „**hála kultúrájának**” gyakorlója? Nem könnyű, az ember könnyen elmerül a megszokott, a másoktól is megtapasztalt örömtelen, zúgolódó magatartásban. De legyen figyelmeztetés számunkra: Ítéletes dolog a zúgolódás, valóságos börtön, ki kell törni belőle, de Isten ereje nélkül lehetetlen. Szemléletformálás szükséges. **Valljad meg: Uram, elvesztem, nekem nem megy, csak Veled lehetséges.** Vizsgálj meg magad! Életed össze van kötve a Mindenható Istennel? Rá tudod hagyni minden dolgodat? Szeretnél áthangelődni, mindenért hálát adni? Tedd meg naponként! **Javadat szolgálja, Fasori gyülekezet!** Ez a mi életprogramunk?

Csütörtökön erős biztatást kaptunk a következő lépésre: **Semmit sem önzésből**. Annyira személyes, annyira alapvető az üzenete, hogy a szerkesztő bizottság úgy döntött, ez az igehirdetés teljes egészében jelenjen meg Magvetés rovatunkban, Somogyi Péter lelkipásztorunk tollából.

Záró alkalmunk pénteken az utolsó lépést fejtette ki **Mindent beleadni** címmel. Középpontba Jézus példázata, a *szegény asszony két fillérje* (Lukács evangéliuma 21.) került. Az igehirdetést hallgatva bennem kérdések sora fogalmazódott meg, amelyekre választ kaptam, s ezeket próbálom összefoglalni:

Hogyan érdemes élni Jézus követésében? Az Ő figyelő szeme előtt vagyunk. Nem magunkat építjük sem a szolgálatainkkal, sem az adakozásunkkal.

Mit jelent a mindent beleadni az adakozásunkban? A „jókedvű adakozó” tudja,

mennyi az a **minden**.

Mit tudunk mi dini a Mindenhatónak, hiszen neki semmire sincs szüksége a mi javainkból? Az anyagiakon túl az időnket, a másokra fordított figyelmünket, a nekünk való csöndes szolgálatot, a közösség építését, a környezetünkben a példamutatást, a kívülállókat meggyőző krisztusi magatartást, és sorolhatnám... - erők szerint **mindent beleadva**.

Mit jelent az adakozásunk az Isten tisztelésében? Ahogy és amilyen lelkülettel eljövünk a gyülekezetbe. Ahogy otthonainkba távozzunk a közösségeinkből. Amennyire rábízzuk magunkat Istenre. Ha az életünk

egésze hálaáldozat.

Eredménye: Életem célhoz fog érni, szőlővesszőként Benne élek gyümölcsöző életet Isten terve szerint. Nem önmagamat akarom megvalósítani, Ő valósítja meg az én életem küldetését. Az én életem is felszabadult, harmonikus, örömteli, igazi boldogságot adó, megváltott, Istennek hálas élet.

Széplaki György

A 2026 februárjában elhangzott hitmélyítő hét igehirdetési meghallgathatók a www.fasor.hu honlapon az Igehirdetés-sorozatokban.

A HERCEGSZÖLLŐSI KÁNONOK – PÉCSETT ÜNNEPELTÜNK

Hercegszöllős. Ha kérdezősködnék gyülekezeti tagjaink körében, vajon hányan hallották már nevét, el tudnák-e helyezni a térképen, ismernék-e a történelmi, egyháztörténeti jelentőségét, lehet, meglepődnénk.

A megszokott „Vezess Jézusunk, Véled indulunk...” énekkel feltöltődve vállaltuk huzsonketten azt a szép küldetést január végén, hogy képviseljük szeretett fasori gyülekezetünket Pécs városában az évfordulás ünnepségen.

„Mint vesszőszál sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből” (Ézsaiás 53.2)

A hercegszöllősi reformáció és az 1576-os zsinat a magyar refor-

mátus egyháztörténet egyik legfontosabb eseménye, amely a török hódoltság idején határozta meg a Dél-Baranya és a Szerémség református közösségeinek életét. Ötven évvel a mohácsi nemzetvesztés után, a török hódoltság idején Veresmarti

A pécsi kultúrpalotában ünnepelte a Dunamelléki Református Egyházkerület a Hercegszöllősi Kánonok elfogadásának és kihirdetésének 450. évfordulóját.

Az épület megtelt a több mint 300 gyülekezetből érkezett ünneplőkkel

Illés református lelkipásztor, szuperintendens vezetésével negyven prédikátor hit és erkölcs dolgában kánonokat alkotott a reformációban megújuló egyház számára. A megsemmisülésben odaálltak a sánca. Hatalmas feladat volt az embereket, a nemzetet megtartani, és a korszellem ellenében összekovácsolni a közösségeket, a gyülekezeteket. Újra kellett tanulni a hitet is. Isten gondviselő kegyelmét látjuk abban, hogy háborús időben, járványoktól sújtottan, a kizsákmányoló adóztatás terheit hordozva, a hercegszöllősi lelkészek bátran megalkották az egyházi rendtartást, újjáépítették a gyülekezetek életét.

Ezeket a fontos ismereteket még a buszon egy Károli Gáspár Református Egyetemen oktató egyik professzorral beszélgetve tudtam meg. Megérkeztünk a helyszínre, egy MŰPA méretű épületbe, hatalmas színházteremmel, stúdiókkal. A kultúrpalota 2010-re épült meg, amikor Pécs Európa Kulturális Fővárosa volt.

Az épület már szinte megtelt a Dunameléki Egyházkerület több, mint 300 gyülekezetéből érkezett ünneplőkkel. Előljárók, lelkészek, presbiterek és sok-sok testvér. Elkezdődött a hálaadó, emlékező rendezvény.

A 90. zsoltárt énekeltük: „Tebenned bízunk eleitől fogva...” Zúgott-zengett a

hatalmas teremben az ének és olyan erő áradt belőle és bennünk, amit soha nem fogok elfelejteni.

Az ünnepi prédikációt **Balog Zoltán püspök** tartotta. Beszélt arról, mennyire vágyunk arra, hogy Isten munkája láthatóvá váljon életünkben. Belekényelmesedtünk a jólétbe. „Az illatos cserje csak akkor illatozik, ha megtörik.”

Trócsányi László, a Károli Gáspár Református Egyetem rektora a lelkészképzés fontosságáról, mikéntjéről szolt. Alázat őseink felé, elkötelezett,

szilárd értékrend, nyitottság a

világra és az igazság keresése, képvisellete. Majd a Kárpát-medence református püspökei mondtak egyenként áldást egyházunkra.

Meghallgattuk a hercegszöllősi református egyház főgondnokának ünnepi nyilatkozatát is.

„Máig zsinórmérték az a regula, amit létrehozta. A lelkipásztor eszményét, az egyházi rendtartást, a liturgiát, a hívek életvitelének szabályait, erkölcsét, a református identitást. Igaz egyház ott van, ahol Isten igéjét hirdetik.”

Meghallgattunk néhány regulát a korabeli és a mai magyar nyelven is. Bizony, igen szigorú elvek, szigorúbb, mint ahogy ma élünk!

A kor más, a feladat azonban ma is ugyanaz.

Tele nehézségekkel: kísértésekkel, zúduló hamis ideológiákkal, áramlatokkal, keresztényellenességgel, látványos ürességgel, erős fényekkel a világ világossága helyett.

De ez a sok testvér és az a hatalmas erő, amit megtapasztaltak, akik ott lehettek, bizakodással tölt el.

Soli Deo Gloria!

Szőnyiné Balogh Éva

NEM GONDOLTAM VOLNA!

Hogyan szólít meg bennünket ez a cím? Talán sokszor megfogalmaztuk már ezt a mondatot! A csalódás hangja ez a felkiáltás a számunkra? Lehet, hogy nem azt vártuk egy másik embertől vagy éppen magunktól, vagy egy eseménytől, amit átéltünk? De lehet ennek az ellenkezője is. Egy meglepetés felkiáltás! Jobb lett sokkal, mint gondoltam! Jézus Krisztust megismerve, ez utóbbit éli át az ember!

Sok meglepetésben van része! Az „Íme” szó 258-szor fordul elő a Bibliában. Olyan helyzetekre mutat rá, ami döbbenetes, hihetetlen, felülmúlja az elképzeléseinket! Mint például: „Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuelnek nevezik majd” – ami azt jelenti: Velünk az Isten. (Mt 1,23) „Íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!” (Máté 28,20) – mondja Jézus Urunk, amikor éppen elhagyja a földet, és Mennybe megy.

Mi így csodálkoztunk rá Isten kegyelmére azon a hétvégén! Január eleje volt. A „Tanúim lesztek” tanfolyam közös elvonulása. Ide mindenki hivatalos volt, aki az egyházkerület valamelyik gyülekezetében részt vesz ezen a tanfolyamon. A mi gyülekezetünk már harmadik éve indít csoportot. Jelenleg kilencen vagyunk a Fasorban.

Miért nem gondoltuk volna?

Szilveszterkor leesett a hó, és erre a hétvégére olyan hideg köszöntött be, hogy a Balaton is befagyott, mindenkit figyelmeztettek, hogy ha lehet, senki se induljon útnak. Nagyon nehéz témáról volt szó: az önismeretről, a változás lehetőségéről, Jézus Krisztus képmására formálódásról. Lehet ezekben a nagy témákban egy hétvége alatt előre jutni? Aztán mi, mint csoport, tudunk ilyen mély témákról beszélgetni? Eközben megírta a Szárszói konferenciaközpont, hogy csak 20 fokot tudnak biztosítani,

ami egy újabb ok lett volna arra, hogy el se induljunk.

Mély nyomot hagyott.

Annyira mélyen szántót, hogy most, február elején is mindannyian ragyogó mosollyal idézzük fel! A legfontosabb, hogy átjárt bennünket nemcsak a változás lehetősége, hanem a győzelme! Mi segít bennünket abban, hogy Krisztus képére formálódjunk, és mi gyengíti ezt? Milyen nehézségekkel küszködünk? Mi gátol a változásban? Hogyan lehetünk ebben egymás segítőtársai? Milyen vágyaktól kell elfordulni? Milyen módon fogjuk megerősíteni magunkat a hitben és a megtérésben, bűnbánatban? Mely igazságokhoz kell hittel odafordulni? Mindezek a kérdések csodálatosan mély beszélgetéseket, egyéni elmélyüléseket és páros imádságokat adtak nekünk. Nagyon felemelő volt száz társunkkal együtt énekelni, és keresni a válaszokat. Amit átéltünk, azt gyönyörűen kifejezte a balatoni csoda is!

Mikor többször lesétáltunk közösen a partra, összeért a tó fehérsége az ég fehérségével. Soha nem láttunk még ilyet! Mintha a föld, a tó egybefolyt volna az ég-gel! Mintha minden kitisztult volna! Mintha minden kifehéredett volna!

Mindezt így fogalmazta meg Mónika, aki egy a kilenc közül:

„Világ Világossága

Tanúim lesztek tanfolyam hétvégéje Balatonszárszón. Az év második hétvégéje volt, szombat munkanap. Arra gondoltam, micsoda figyelmetlen szervezés, két hét szünet után szombati munkanapra szervezni az elvonulást. Az időjárásjelentés sűrű havazást jósolt ónos esővel. Kérdések tömkelege: kocsival? vonattal? ki tud jönni? ki nem? Arra gondoltam, hogy ebből is lát-

szik, máskor kellene lennie. Persze nehéz a téma is, szívünk átformalása, amihez kell egy biztonságos burok. Fontos, menni kell. Vajon ezért olyan nagy a külső akadályoztatás és a belső ellenállás?

Napok óta foglalkoztatott a világ világosságga. Hol van? Tudom, szimbolikusan itt van mindig, mégis, akkora a sötétség mindenütt. Kérlek, mutasd meg a világ világosságát!

Leszakadt a nagy hó, akkora, hogy a Balaton fagyott felszínét is hótakaró fődte. Vakítóan fehér volt minden, a tó, az ég, a föld, minden. Mintha csak egy grafit ceruzával húztak volna vonalat az ég és a hó közé. **Télen, januárban, mínusz tíz fokban a fizikai térben is megmutatta az Úr a Világ Világosságát.** Dehogy szimbolikusan, szemképrázttató és szívbe markoló volt, ahogy felfedte jelenlétét kívül és belül.

Hol volt határa a földnek? Hol kezdődött az ég? Arra a hétvégére egység, világosság költözött Szárszóra és eltűnt a határ a fehérségben ég és föld között.

Arra gondoltam, hogy a szervezés nemhogy figyelmetlen, de tökéletesen időzített volt. Hála Neked, mert hatalmas vagy és nincs számodra lehetetlen!

„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”(Jn 8,12)

És a mi vonatainkon kívül sok vonat órákat késétt pénteken és a hazautazásnál vasárnap is... És még mennyi mindenről tudnánk bizonyosságot tenni!”

Somogyiné Ficsor Krisztina,

Simon Mónika és a csoport többi tagja

Csoportkép a Tanúim lesztek tanfolyam balatonszárszói hétvégéjén résztvevő testvérekről - A szervezés Isten által tökéletesen időzített volt -

GYÜLEKEZETI ÉLETÜNK KÉPEKBEN

Alábbi összeállításunkban a legutóbbi Fasori Harangszó megjelenése óta eltelt időszak eseményeiről, elsősorban az Advent időszakában tartott ünnepi, előkészítő alkalmakról, a nyugdíjas testvérek és a szolgálók adventi estjéről és a családi napról tudósítunk képekben.

Igazán gazdag volt ez a néhány hónap, amióta a karácsonyi Fasori Harangszó megjelent, sok mindenért hálát adhattunk. Imádkozhattunk egyházunkért, előljáróinkért, gyülekezetünkért és egymásért is. Mindig lelki ajándék, amikor együtt lehetünk, együtt visszük Isten elé örömeinket, nehézségeinket, feladatainkat, megajándékozottságunkat. Tudjuk, hogy Isten a gyülekezetbe hívott el bennünket, itt tud igazán építeni bennünket egyen-egyenként és közösségként is, itt tud tanítani, vigasztalni, bátorítani, vezetni a „keskeny úton.” Jöjjünk bátran a hétközi alkalmakra – nyári heteinkre is – a közösségépítő programokra, egyházzenei koncertekre, jótékonyági rendezvényekre, filmklubba, kézműves műhelybe, tésztakésztítő és Biblia-ismereti alkalmakra, aszerint, kinek-kinek mi áll a szívéhez legközelebb! Idősebbek és fiatalok is megtalálhatják a maguk közösségét itt, a Fasorban, ahol maga Jézus Krisztus „szerkeszt bennünket egybe”, s tapasztalhatjuk meg a lelki felüdülés idejét.

**Nyugdíjasok adventi délutánja.
Horváthné Marika éppen egy verset olvas a többieknek.**

A nyugdíjasok délutánján a nagycsoportos óvodásaink is szolgáltak.

Adventi előkészítő alkalmak a templomban

**Szolgáltatvezetők karácsonyi alkalmá -
Hálát adunk értük, akik
idejüket, erejüket, segítségüket
mások javára adják.**

Advent 4. vasárnapján a konfirmandusok szolgálata a templomban - A gyülekezeti nap közös ebéddel folytatódott, majd gazdag délutáni programmal.

A 2026. március 7-i Férfi csendesnapon - Plicher Zoltán a Pasaréti Református Gyülekezet presbitere „Küldetésünk és felelősségünk a világban” (hit, család, munka, szolgálat) címmel tett bizonyosságot hitéről, tartott előadást.

„Ő AZT AKARJA, HOGY ÖNTSÜK KI SZÍVÜNKET ELŐTTE”

2026-ban minden egyházi alkalmon arra buzdítanak előljáróink, hogy töltsünk több időt csendességben, megpiheneve Isten jelenlétében. Aki újjászületett keresztyén, az pontosan tudja, milyen felüdítő a léleknek, amikor Teremtőjével együtt lehet, és arca ragyogásában átértékelheti helyzetét, jövőjét, kapcsolatait és önmagát. Amiről viszont sokszor megfélekedünk, az az imádságok tompa, homályos oldala, amikor nem tudunk megnyitni, vagy ha úgy érezzük, hiába tesszük, mert Isten néma, lelkünk pedig szomjas marad. Ilyenkor hiába halljuk a Zsoltáros buzdítását, amikor azt mondja, Öntsétek ki Előtte szíveteket, mert szívünk nem érzi magát oltalom alatt (Zsolt 62,9).

Minden keresztyén életútban eljön az az időszak, amikor kegyességünk meglankad. Imádságaink egy idő után már nem őszinték és derűsek, hanem sablonosak és szürkék. Mintha kikapcsolna a szívünk, és az agyunk venné át az irányítást. Egy idő után hadarni kezdünk, gyorsulni, mert pontosan tudjuk, hogy ez így nem az igazi, az imádságnak nem ilyennek kéne lennie, valami másra vágyunk, valami igazabbra. És végül van, hogy bekövetkezik az, amikor a keresztyén imádkozna, de nem tud, esetleg nem mer. Fél a csalódástól, hogy újra válasz nélkül marad, visszakozik annak a fájdalमतól, hogy nem hallja, nem látja és nem izleli Ura jóságát.

Persze megannyi más érzés is kavarodhat bennünk, ami végül mind ebbe a pathelyzetbe kényszerít bennünket. Szégyen bugyolálhatja be szívünket, bűnbánatunk marhat, haragunk lappanghat vagy kedvtelenségünk béníthat, és mire felocsúdunk már el is távolodtunk a Nap melegétől, és

már csak a fagy marad. Érezted már valaha így magad Isten előtt?

A 88. Zsoltár írója hasonló istenélményét tárja elénk, amikor lelkében megtörve végül is kicsordul a szíve tartalma, csakhogy az keserűséggel teli. Kórah fiai énekében a leírt életkörülmény finoman szólva megrázó: életereje eltávozott, szerettei undorodnak tőle, testi-lelki betegségben nyúglódvé tanácstalanul bolyong az életében. Pedig imádkozott, éjjel nappal az Úrhoz kiáltott, ahogy illik, segélykiáltással feküdt és kelt, de hite ellenére nem kapott választ. Aztán, mint egy villámcsapás, megszületik ez a fohász. Ha elolvassa az ember, hamar kiderül számára, hogy ez az imádság nem más, mint egy számon kérő panaszlevél Istennek címezve. A Zsoltáros hibáztatja Megváltóját, amiért ilyen helyzetbe hozta, amiért nem hallgatta meg, amiért lemondott róla. A végén pedig nem Ámennel zárja szíve kiöntését, hanem ezzel a mondattal: *már csak a sötétség ismer engem*. Legalábbis ezt érzi igaznak.

Hogy beszélhet így? Hogy mondhatja Istennek, hogy még a sötétség is jobb barátja, mint Ő? - kérdezhetjük. Hiszen tudhatná, hogy életének legmélyebb korszaka is üdvösségét szolgálja! Tudhatná, hogy Isten szeretete és hűsége veszi körül, amit nem veszíthet el! Tudhatná, hogy van oka hálát adni és örvendezni, és hogy egy nap még szabadulni fog és hálát adni Istenének! És ha tudja mindezt, hogy merészeli számon kérni és hibáztatni Istent?

Csakhogy - C.S. Lewis-t idézve - *az ember azt érzi, amit érez*. Könnyen ugorhatunk neki egy ilyen személyes és őszinte imádságnak, hogy teológiailag szétboncolva megmagyarázzuk mi a baj vele, de Isten annyira nem ezt akarta, hogy Szentírásként olvassuk a panaszt. Ne feledjük, Ő azt akar-

ja, hogy öntsük ki szívünket előtte (Zsolt 62,9), hogy minden gondunkat rá vessük (1Pt 5,7), hogy ragaszkodjunk hozzá (Józs 23,8), és hogy jöjjünk hozzá (Mt 11,28). **Tanulság a 88. zsoltár abban is, hogy nem csak az a kedves imádság Isten előtt, ami jókedvű és könnyű, hanem az is, ami csúnyán őszinte, mégis Őt keresi.** A Zsoltár írója esedezéseink példaképe is lehet, hisz hiába okolja Istent, és beszél merészen előtte, amíg végül is Neki mondja mindezt el, és azért is Tőle kér választ.

Nekünk is lesz olyan időszak a hitéletünknek, amikor először meglankad szavunk, és lehet, hogy utána nem fogunk tudni mit mondani Istennek, amíg meg nem merjük mondani a szemébe, hogy úgy érezzük, a sötétség közelebb áll hozzánk. Ahhoz, hogy Istennek engedelmeskedve enyhülni tudjon szívünk bánata két dolgot fontos már most a szívünkbe vésnünk, hogy ezek az igazságok életerőt adhassanak a krízisben.

Egyrészt Jézusban merhetünk önmagunkkal szembenézni, tudva, hogy Benne, hit által nem azok vagyunk, mint akinek mi magunkat, vagy mások bennünket megismertek. Őbenne szent és szeretett gyermekek vagyunk Isten előtt, akik morálisan makulátlanok, végtelenül szeretőek és szeretetteljesek. Az imádságban személyünk legbelső magjába lépünk be, ahová egyedül a Teremtő Istent hívhatjuk be, és csak Vele tudjuk megosztani, hogy kik is vagyunk valójában. **Tehát az őszinte és igaz imádsághoz először mernünk kell önmagunkkal találkozni úgy, ahogy vagyunk.** At kell ölelni azt a fájdalomtól

lültető, kétségbeesett, csalódott valakit, akinek létezését eddig nem mertünk bevallani. **Tudnunk kell, hit által tudhatjuk, már csak idő kérdése, hogy ez a bűnös személy egészen megszabaduljon Jézus kegyelméből.**

Miután ezt meg mertük lépni, akkor már az őszinte imádság küszöbén állhatunk. Ekkor kell emlékeztetnünk magunkat arra, hogy Jézus Krisztusban teljes szabadságunk van felvállalni szívünk legszégejtelsebb tartalmait Isten előtt. A keresztfán a Krisztus legmocskosabb bűneinket is elhordozta és maximálisan átélte azok gonoszságának ítéletét. Nincs mit rejtegetnünk előtte, hiszen jobban ismer bennünket, mint mi

magunkat, és még így is kellettünk neki. El van fedezve, el van rendezve, ki van fizetve az imádság ajándéka számunkra. Jézus maga drága vérén vásárolta meg számunkra azt a jogot, hogy *„járuljunk oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akinek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől”*

Apjok István: Nincs mit rejtegetnünk Isten előtt, hiszen jobban ismer bennünket, mint mi magunkat.

(Zsid 10,22). Nem hiába van tehát, hogy kérlek, sőt édes parancsba adja, nyíljunk meg, tárjuk fel bűneinket, menjünk hozzá. Hogy hogyan? Számon kérve, haragosan, gyászban, kétségbeesetten, félve, csalódva? Az nem számít. A lényeg, hogy megyünk hit által a keresztre nézve.

Testvér! Ha örömd meg is tompul, ha a körülményeid megnyomorítanak is, ha úgy is érzed, hogy elhagyott Isten, és nem válaszol: elmondhatod, sőt, el kell mondanod.

*Apjok István Francois
hatodéves teológushallgató*

A MEGFESZÍTETT – ŐSBEMUTATÓ A PESTI VIGADÓBAN

Gyülekezetünk presbitere, Kecskés D. Balázs zeneszerző, a Zeneakadémia oktatója „A Megfeszített” című oratóriumának ősbemutatóját tartották február 5-én a Pesti Vigadóban, amely Friedrich Nietzsche, Pilinszky János és bibliai szövegek párbeszédére épül. Az oratórium egy kortárs, modern passió, amely a szakrális hagyományt gondolja újra a XXI. század perspektívájából, és amely „hitről, hiányról és jelentésvesztésről” szól. A darabot a Magyar Rádió Művészeti Együttesei mutatták be.

Kecskés D. Balázs a Papageno internetes komolyzenei lapnak nyilatkozva elmondta, hogy a mű hosszú ideje, 2021 óta érlelődött benne. „Akkor játszottam el először a gondolattal, hogy egy nagyszabású oratórikus művet írjak, amelyben Nietzsche-szövegeket használok fel egy szakrális forma keretein belül. Magát a zenei anyagot végül tavaly, 2025-ben vetettem papírra, de a szöveggönyv összeállítása ennél sokkal hosszabb folyamat volt. A bibliai passió-részletek, Nietzsche sorai és egy Pilinszky-vers fokozatosan találtak egymásra, mire megszületett a darab végleges váza.”

A fiatal zeneszerző elmondta, hogy Nietzsche alakja és gondolkodásmódja régóta foglalkoztatta, az oratórium műfaján belül pedig egy olyan újszerű megközelítést keresett, amely elkerüli a hagyományos gondolati sémákat. Úgy érezte, hogy a szakralitást ma a hiány oldaláról tudja a legpontosabban megfogni. Nem érezte volna hitelesnek egy teljesen hagyományos, liturgikus szövegű mű megírását; helyette egy olyan zenei tablót akart festeni a világról és annak spirituális állapotáról, amilyennek ő látja azt a maga ellentmondásaival együtt.

Soha nem dolgozott még ennyit egyetlen darabon sem, így bizonyos szempontból tekinthető eddigi pályafutása összegzésének. Az volt a szándéka, hogy ebben a nagy formában mondja el mindazt, amit jelenleg a világról gondol. A munka végére azt érezte, hogy valami végleg letisztult benne: elmosódott a határ múlt és jelen között. Úgy kezeli a zenei anyagot, mintha nem számítana a keletkezési ideje. Bár konkrét idézetet nem használt, de a zenei szövetben ott vannak azok a rétegek – például Mahler világa –, amelyek a közös emlékezet részei. Ma, amikor a Spotify-on bármelyik kor zenéje azonnal elérhető – érvelt – a kortárs és a régi fogalma is átértékelődik.

Kecskés D. Balázs (1993) Bartók–Pásztory-, Junior Prima és Junior Artisjus díjas zeneszerző, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem oktatója. Munkáit gyakran filozófiai és irodalmi szövegek inspirálják; művei rendszeresen hallhatók magyar és nemzetközi koncerttermekben.

Kecskés D. Balázs:

Nagy öröm volt a számomra, hogy a lelki otthonom, a faszori gyülekezet tagjai közül is sokan ott voltak a koncerten.

Kecskés D. Balázs Facebook bejegyzésében szolt a mű megszületéséről.

„Időről-időre elő szokott fordulni velem, hogy tanítás közben támad egy kompozíciós ötletem. Foglalkozunk egy művel, próbáljuk megérteni a felépítését, azt, hogy mitől szép, mitől működik, és egyszer csak rájövök, hogy én is szeretnék írni valami ilyesmit! Így volt ez a tavaly **Csabay Domonkos** által bemutatott 24 Posztlúdium esetében is – ott Chopin prelűdjei jelentették az inspirációt. **Az új oratóriumom (Der Gekreuzigte – A megfeszített) terve is hasonlóképpen született meg – talán 2021-ben.** Brahms Német rekviemjét elemeztük, és arra gondoltam, hogy szívesen megírnám ennek a műnek a 21. századi gondolati párját. A Német rekviem egy szakrális szövegeket használó kompozíció, a szöveggönyve teljes egészében a Szentírásból származik. Ugyanakkor Brahms úgy csoportosítja és kombinálja a bibliai verseket, hogy azok teológiai

szempontból unortodox jelentésekhez is vezetnek. Az ő gyászdarabja nem az elhunyt örök sorsáról, sokkal inkább az életben maradottak vigasztalásáról szól. Bizonyos értelemben Brahms egy világi művet írt, amelyet szakrális szövegekre épített. Az én szándékom ennek a koncepciónak a megfordítása volt. **Hogyan tudnék olyan szakrális művet írni, amelynek profán szöveg az alapja?** Szinte rögtön a 19. század nagy ateista filozófusa, Friedrich Nietzsche jutott az eszembe. Izzó, szenvedélyes szavai szinte prófétai hevületet árasztanak. Nem biztos, hogy sokan olvastunk Nietzschét, de jó eséllyel tudattalanul is a hatása alá kerültünk. Elég, ha csak az anti-esszencializmusra gondolunk: nincs belső, eleve adott lényegünk, azzá válunk, amivé akarunk. Vagy: nincs fent és lent, nincsenek eleve adott keretek. Vagy: mindenki maga számára szab törvényt. Vagy: nem az igazságnak van hatalma, hanem a hatalomnak igazsága. Az oratórium szövegének a középpontjában az örült példázata áll (Vidám tudomány, 125.), amely során a híres „Isten halott” mondat is elhangzik. Nietzsche példázatára építve, valamint Pilinszky és bibliai szövegeket is felhasználva, **egy szuggesztív poszt-religiózus tablót szerettem volna létrehozni, amely a mai ember szorongásait, vágyait, kérdéseit jeleníti meg.** Ha a két mű terjedelme nem is (az enyém kb. 50 perc, Brahms darabja kb. 70 perces), de a hangszerelésük nagyban megegyezik. Abban bízom, hogy a Der Gekreuzigte nemcsak zenei élményként, hanem gondolati térként is megszólal majd – amelyben a hallgató a saját kérdéseivel maradhat egyedül.”

Nagyon nagy öröm volt a számomra, hogy a lelki otthonom, a fasori gyülekezet tagjai közül is sokan ott voltak a koncerten. Ez lelki erőt adott, és jó volt megosztani a közösséggel ezt az élményt – mondta Kecskés D. Balázs.

Egyedülálló bizonyágtétel Isten létezéséről

Megrendítő, felemelő, óriási zenei élményben lehetett részük mindazoknak, akik ott voltunk presbiterünk, Kecskés D. Balázs zeneszerző új művének, monumentális oratóriumának, a Megfeszítettnek az ősbemutatóján a Pesti Vigadóban február 5-én este. A Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarát és Énekkarát Dubóczky Gergely vezényelte. A bariton szólókat Horváth Csaba, a szoprán szólókat Tatai Nóra énekelték. Kecskés D. Balázs hatalmas dologra vállalkozott, hiszen a mű az istentagadó Nietzsche, a Szentírás, az evangélium és Pilinszky János szövegeire született, zseniálisan úgy állítva őket egymás mellé, hogy tudjanak kapcsolódni, reflektálni egymásra, persze a zene segítségével.

A vállalkozás mérete is mutatja, hogy a zeneszerző munkáját a Szentlélek ihlette és segítette az alkotás útján, az előadás alatt pedig érezhető volt a Szentlélek jelenléte. Megjelent a zenében Jézus szelídsége és szeretete, kiszolgáltatottsága, és megjelentek a világ bűnei, hogy aztán a nagy mű végére világossá váljon a hallgatóság számára, Nietzsche istentagadó kijelentésével szemben Isten van, és él, Jézus él, és velünk van. S ahogy az utolsó hangok elhagyták

A Vigadó koncertterme - Megjelent a zenében Jézus szelídsége és szeretete, kiszolgáltatottsága....

a muzsikuskok hangszereit és a kórus tagjainak száját, megállt az idő, s mintha a Szentlélek ott lebegett volna az előadók fölött. Áldott legyen az Úr, hogy adott erőt és tehetséget Balázsnak e nagy szakrális mű megalkotására, amely nem más, mint egy rendkívüli, egyedülálló bizonyágtétel Isten létezéséről.

Devich Márton

DÖBBENETRE DÖBBENET – NAPLÓRÉSZLET

2024. májusi irunk. Nyolcadikán, szerdán orgonafesztivál a Belvárosi Templomban. Aznap reggelre kaptam kolonoszkópia-vizsgálatra időpontot, de az MTVA bejelentette, hogy felveszik a koncertemet. Ezért új időpontot kértem, öt héttel későbbre.

Szombat este Teremtéstörténet-koncert a Fő utcai Szent Ferenc sebei Templom különleges ereklyeként megmaradt Rieger orgonáján, melyen a XVII. századi, amszterdami Noordt-zsoltár soha nem hallott szépséggel szólal meg.

https://youtu.be/qS9HYoFKO1Q?si=xn-nrguN2p_za_nOf

Vasárnap a budahegyvidéki sorozatom 9., befejező koncertje, másnap reggel indulás Floridába, ahová Julcsi és Bodza társaságában megyek. Ők kereszt-ikertestvérek, mindkét családban ráadás-jutalom negyedik gyermekek, egyszerre születtek ugyanabban a kórházban és keresztbe vagyunk keresztszülők is.

Fantasztikus hét, két koncert, látogatás a Kennedy Űrközpontban, ahonnan pont egy év múlva indul útnak Kapu Tibor. Huszonhét Celsius fokos a víz a Mexikói- (azóta Amerikai) öbölben. Egyhetes tejben-vajban fürdető vendégszeretet, új igaz barátság ...

Hazafelé már nem kell Londonban repteret váltanunk, az oda-úton majdnem lekéstük emiatt a tampai járatot.

Újra itthon, pénteken gyomortükrözés, melyen egy nagyon kedves házaspártól pusztán véletlenből a folyosón végighallgatom azt a kóresetet, amiről nem is sejtem, hogy saját történetemet mesélik. A sztori 19 nap múlva aktiválódik. Én még nem tudom,

de Isten tudja és ő küldte nekem a házaspárt pontos időzítéssel. (Hány olyan helyzetbe kerültünk már életünkben, amelyekben Isten felkészít bennünket az eljövendőkre? - Döbbenet!)

Vasárnap a Palló Imre kórossal elbúcsúztatjuk a Torockó téri 84 éves orgonát, egy év múlva újat avatunk! Június 8-án Berkesi Sándort köszöntöm 80. születésnapján a debreceni Nagytemplomban egy Berkesi-dallamra játszott improvizációmmal.

4-én és 11-én vizsgáznak orgonista hallgatóim a Zeneakadémián. Másnapra posztponálták a kolonoszkópiát. Ezen a

Pálúr János az orgona mögött- „Isteni belső erő tartott stabilan.”

tavaszon több kivizsgáláson is voltam. Már szinte rutinosan kaptam a negatív leleteket.

Nem úgy június 12-én! „Itt valami nagyon rosszat találtunk” - hangzott el a mondat, amely szinte vágta a levegőt. Mégsem omlottam össze, isteni belső erő tartott stabilan. Mintha a National Geographic adását néztem volna a nagy méretű, színes képernyőn, olyan volt a tumor korallzátany-szerű látványa; önmagában nem riasztó, csak amikor az ember belegondol.

Pálúr János: Isten ígéje nem csak igaz lett, hanem mindig igaz is volt az idők kezdete óta.

Ugyanakkor inentől fogva elkezdtek velem történni az események, ami mögött újra és újra megjelent számomra Isten hatalmas keze, ezen a módon még nem tapasztalt valóságában.

Nyugalmam, ami ajándék volt felülről, meglephette a stábot, ugyanis a vizsgáló orvos megkérdezte Kornéliát: a férje vajon felfogta, mit találtunk a vizsgálat során? Milyen furcsa: akkor viselkednék normálisan, ha összeomlok?

Döbbenetesen (!) új élmény volt számomra, amilyen konkrétan megszólalt bennem a Róma 8:28, mintha egy hang mondta volna és egy kéz markolt volna belém: **„Az pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál ...”** Mindez felfoghatatlan békeséggel töltött el a legnagyobb csodálkozásomra.

Kornéliával kiléptünk a kórház kapuján, beültünk az autóba és fellapoztuk az aznapi ígét. Személyesebbet, konkrétabbat, megnyugtatóbbat el sem lehet képzelni annál, ami ott állt a szemünk előtt! Isten ígéje bizony ilyen, Isten szava az, amivel

másodperces időzítéssel szólítja meg azt, aki kíváncsi rá!

„Én meggyógyítalak, három nap múlva már fölmehetsz az Úr házába.” (2Kor 20:6)

És tudjuk, hogy egy orgonista aztán nem ritka vendég az Úr házában. Isten pontosan tudta, hogy az elhalasztott vizsgálat lesújtó eredményének kézhezvételéhez igazítja az ő üzenetét, a kalauzból, amit emberek évekkorábban szerkesztettek. Isten ígéje működő titok, ami a hit előtt megnyílik, a hitelenség előtt rejtve marad!

Hosszan mesélhetnék arról, hogyan rendelt Isten fantasztikus operáló orvost tanítványunk édesapja személyében, hogyan segített lányunk sógornője az aneszteziológiai előkészülethez, és rám köszön pár perccel az altatás előtt, hogyan volt „kérdézz, felelek mindenre” háttér 24/24-ben keresztfiunk édesapja onkológiai kérdésekben, és hogyan nem esett semmi bajom az öthónapos kemoterápia idején, amiben megszakitás nélkül tanítottam és koncerteztem.

A mai napon szemtanúja voltam, hogyan néz ki egy fantasztikusan elvégzett műtét nyoma belülről - hihetetlen számomra, hogyan lehet laparoskopppal varrógépelni, döbbenet (!), le a kalappal az orvos tudása előtt! A mai nap számomra ünnepnap, a hálaadás ünnepe. Az egyéves kontroll minden lelete negatív. Isten ígéje nem csak igaz lett, hanem mindig igaz is volt az idők kezdete óta.

Fantasztikus ezt valóságosan megtapasztalni!

2025. szeptember 9-én közöltem Face-Bookon

***Pálúr János orgonaművész,
a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem
docense,
gyülekezetünk orgonistája***

KIÁLTOTTAM AZ ÚRHOZ, HOGY SEGÍTSEN

Engedjétek meg, hogy megosszam Veletek szorongásomból, félelmemből és kényszerbetegségemből a szabadulásomat! E szavakkal kezdődik egy csodálatos bizonyágtétel arról, hogy Jézus Krisztus nyomorúságainkban is velünk van, Ő visz át a mélységeken, szabadításunk Istene.

„Már anyósom, Anna halála után elkezdtem félni a ráktól, és ezt apukám, István halála még jobban felerősítette bennem, azt vettem észre magamon, hogy egyre többet üvöltök a gyerekekkel, káromkodok, és nem tudok csendben, nyugton lenni, majd ezután következett a félelem, és ezt rettegés váltotta fel, elkezdtem beképzelné különböző daganatos betegségeket. Vizsgálatokra jártam, hogy én biztosan beteg vagyok. Természetesen nem találtak semmit, sőt az orvosok minden vizsgálaton megnyugtattak, hogy egészséges vagyok, de a szorongás mégsem múlt el, sőt felerősödött, meg voltam győződve, hogy agydaganatom van.

Onnantól kezdve nem volt egy pillanatom sem, hogy ne ezen forgott volna minden gondolatom. Az volt bennem, itt kell hagynom a családomat, és én ezt nem bírom megtenni. Elkezdtem szorongani a haláltól, és napról napra éreztem a teljes reménytelenséget. Nem tudtam aludni, enni, és a végén nem tudtam a családomat sem ellátni.

Kiáltottam az Úrhoz, hogy segítsen, és ezekben a nehéz napokban, sorban kaptam az ígéket:

„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegi, mert veled van Istened az Úr mindenütt, amerre csak jársz.” Józsué 1.9.

Már pánikrohamok gyötörtek, amivel a sürgősségire kellett mennem. Ekkor szólt hozzám újra az Úr ígéje: **„Maga az Úr vonul majd előtted, Ő maga lesz veled. Nem hagy cserben téged, nem hagy el, ne**

félj hát és ne rettegi.” 5 Mózes 31.8.

December 29-én azt éreztem, nem bírom tovább. Férjem, Attila végig fogta a kezem, és arra biztatott, hogy el kell mennem gyógyító hétre, mert ez egy támadás, ami velem történik.

Éppen ekkor vettük észre, hogy január 5-én Csongoron (Ukrajna), a Bethesda Misszióban indul egy 11 napos gyógyító hét. December 30-án elmentem egy ügyeletes kormányablakba, hogy beadjam az útlevél kérelmemet, de mondták, hogy az ünnepek miatt a nyomda csak január 5-én nyit, és onnantól számítva körülbelül egy hét, míg elkészül. Felhívtam a missziót, és mondták, hogy sajnos nagyon kevesen jelentkeztek, így csak egy hét lesz a 11 naphól, inkább menjek a következőre márciusban.

Nagyon elkeseredtem. Emlékszem beültem a kocsiába, és csak sirtam, majd kiáltottam az Úrhoz, ha Ő akarja, hogy elmenjek segítsen, aznap ez volt az ige: **„Mert csak Én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr: Jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.”** Jeremiás 29.11

Szilveszter napján azonban csodálatos módon megkaptam az útlevelemet, felhívtam a missziót, és azt mondták, csoda történt, mert sokan jelentkeztek, hogy jönnének, így végig megtartják a 11 napot, várnak szeretettel.

Hajnalba indultam, ekkor voltam eddig talán a legrosszabbul, fel kellett tenni a vonatra, mert olyan pánik gyötört. Férjemnek is ugyanolyan nehéz volt így elengedni. De ő tudta, az Úr gondoskodik. Az Úr nem engedte, hogy feladjam, az úton vitt tovább, míg el nem értem Csongorra. Megérkezésemkor ígét kellett húzni: **„Tudd meg azért ma, és szívleld meg: az Úr az Isten fenn az égben és lenn a földön, nincsen más! Tartsd meg rendelkezéseit és parancsolatait, amelyeket ma parancsolok**

neked, hogy jó dolgod legyen neked és utódaidnak, és hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened az Úr ad neked minden időkre.” 5Mózes 4.39-40.

Mikor elolvastam az ígét csak sírtam, hogy az Úr nem elvenni szeretné az életem, hanem újjá szeretné tenni. Az esti áhitaton megszólított egy gondolat, hogy az első emberpár a bűneset előtt együtt sétált az Úr Lelkével az Édenkertben. Úgy vágytam erre, az Úr közelségére. A hét témája a Tízparancsolat volt, Pocsai Sándor tiszteletes tartotta az alkalmakat, csodálatosan kibontotta parancsolatról parancsolatra, amit az Úr a mi védelmünkre adott, és így kell olvasni:

- Ha az Úr lesz az első az életedben, nem lesz más istened rajtam kívül.

- Ha az Úr lesz az első az életedben, nem csinálsz magadnak bálványszobrot.

- Ha az Úr lesz az első az életedben, nem mondod ki hiába az Úrnak nevét.

- Ha az Úr lesz az első az életedben, megemlékezel a nyugalom napjáról.

- Ha az Úr lesz az első az életedben, tiszteled apádat és anyádat.

- Ha az Úr lesz az első az életedben, nem ölsz, nem lopsz, nem paráználkods, nem kívánod felebarátod házáat.

Az első hat napon az Úr sorban hozta fel a bűneimet, amiket meg kellett vallanom, és letennem. Folyamatosan imádkoztam, én imádkoztunk szobatársammal, aki ugyanúgy szorongott. Napról napra nyitotta a szívemet az Úr, folyamatosan velem akartam lenni, könyörögtem, hogy Ő töltsen meg a szívemet.

Egyik nap a Bethesda történeten keresztül megkérdezte tőlem az Úr, akarsz-e gyógyulni, én innantól átadtam az irányítást az Úrnak. Éreztem, hogy összetörtem, hogy meg tudjon újítani a szeretetével! Ott is szorongtam, és nem tudtam aludni, de ez már más volt, én kezdtem megváltozni, lecsendesedni, és csak az Úrra figyelni. Pocsainé Tímea tiszteletes asszony mondta, hogy van egy nagyon jó belgyógyász testvérünk, nehéz hozzá időpontot szerezni, de ha akarom, ők megpróbálják. Én azonnal ígét mondtam. Tudtam, hogy még 4 napig

vagyok itt, és mindent az Úrra bízom. Másnapra soron kívül kaptam időpontot. Olyan mély testvéri szeretettel várt, egy órát voltam bent nála, megvizsgált, és elmondta, a hormonjaim vannak megborulva, és ezt rendbe kell tenni. Azt mondta, ő a tudását az Úrtól kapta, hogy segítsen, én pedig azzal tartozom az Úrnak, hogy amit felír, azt beveszem. Nála is ígét kellett húzni: **„Mert akik engem dicsőítenek, azoknak dicsőséget szerzek, de akik engem megvetnek, gyalázatra jutnak.”** 1Sám.2.30.

Mondta, hogy megvan az „első” kúra, dicsőítsem az Urat, mert Ő meg fog gyógyítani.

Személyre szabott kúrát állított össze nekem. Tudtam, hogy az Úrtól van ez, és másképpen jöttem el az orvostól, és innentől tiszta szívemből tudtam dicsőíteni az Urat. Más ember jött haza, újra az Úr lett az első az életemben. **Tudom, hogy a gyógyszerek a testemet teszik rendbe, de a lelkemet csak az Úr tudja meggyógyítani.** Mikor hazajöttem, utána újra jöttek a gondolatok, hogy beteg vagyok, mert az egyik gyógyszernek volt egy kellemetlen mellékhatása, amit azonnal el is kellett emiatt hagynom, aznap kétszer volt napi igében ugyanaz az ige: **„Leányom, a hited megtartott téged, menj el békességgel, és bajodtól megszabadulva légy egészséges!”** Márk 5.34.

Mostanra tudom, ez az egész azért történt velem, hogy szolgáljak, és jobban megértem, aki ebben szenved, azoknak továbbadjam az örömhírt, hogy van remény, van Szabadító, Megváltó!

„Mert Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, talán nem tudjátok? Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok. Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálók és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek, a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.” Ézsaiás 43.19-20.”

Boross Ivett

KETTŐS PORTRÉ

Családi dimenziók Biatorbágyon és a budai Bartók-negyedben

A biatorbágyi művelődési házban a magyar kultúra napja előestéjén nyílt meg *Martineczné Kiss Márta Cserépvilág* kiállítása. Az ide érkezőket *Szűdváriné Kiss Mária igazgató fogadta. Röviden tájékoztatott bennünket az intézmény múltjáról, történetéről és az épületegyüttes működéséről. A valamikori vasútállomást az elmúlt évtizedekben Faluház néven művelődési házzá alakították. Majd később színházteremmel is bővítették. Ma már mint *Juhász Ferenc Művelődési Központ* a helyi születésű költő nevét viseli.*

A kiállítást *dr. Vida Gabriella* főmuzeológus, a Néprajzi Múzeum kerámiagyűjteményének vezetője nyitotta meg. Beszédében méltatta, illetve bemutatta a *fazekas* művészi pályájának szép ívét. *Márta* a magyar népi kerámia gazdagsága, változatos formavilága, természetközeli színei és anyagai miatt választotta a kerámia-művészet fazekas ágát.

1983 óta népi iparművész, ezalatt az idő alatt sok díjat kapott, a legmagasabbat, a Gránátalma-díjat is kiérdemelte.

A Tolna megyei Szekszárdon született. Gyerekkori és ifjúkori élményei mellett kutatómunkája során érdeklődése hamar az őrségi, Vas megyei fazekasság felé fordult. Falusi kötődésének, állandó vidéki jelenlétének köszönhetően részletesen ismerte azt a világot, amelynek tárgyait és alakjait megformálta. Nem elégedett meg csak

edények készítésével, saját útját kezdte járni. Tudatos és kitaró kutatás által szerzett sok-sok ismeretet.

Alkotásai nem harsányak és gazdag színezésűek, hanem nemes arányokat követő archaikus formák. Ennek a nyugat-magyarországi fazekasságnak a hagyományait élte az edényeiben tovább. (Régészeti leletek sokasága bizonyítja: előbb formáztak a nedves, könnyen alakítható agyagból szobrokat, mint edényeket.)

Népi jeleneteket keramikusok sora készített már. Itt viszont teljesen más láthatunk: kerámiafejú, -lábú és -kezű, textiltestű, bármely testtartás felvételére képes, környezettel együtt megformázott, jelenetekbe helyezett figurákat – ez igazi ritkaság, unikum. Jeleneteit a polgári, paraszti világ átmeneti korszakába helyezte a nagyszüleinél, szüleinél gyerekkorában látott, megélt emlékeiből építkezve. Archív fotók felhasználásával rekonstruált hitelesen viseletet, kelléket, színeket, tulajdonképpen magát a fotót – csak cserépből. Egy derűs, kiegyensúlyozott, napsárga világot, akár teljes falut vagy piacot, egy *cserépvilágot*, ami a kiállítás találó címe. Ezek az aprólékos gonddal elkészített figurák ké-

Martineczné Kiss Márta fazekas, népi iparművész - Márta bizonyítást tett magyarságáról, család- és rendszeretéről, református hitéről, hivatásszeretéről

pések megadni nekünk a felismerést, hogy igen, ezek tényleg mi vagyunk...

A megnyitó szavak után Márta bizonyítást tett magyarságáról, család- és rendszeretéről, református hitéről, hivatásszeretéről

– az életéről, amely ismert a testvérek előtt már hosszú évek óta. Hiszen tudjuk, hogy mindig otthon érezte magát a gyermekek között. Kerámiaszakkörökön, fazekastáborokban igyekezett nekik átadni mindazt a szépet és jót, amit Istentől nyert talentumával megértett és megalkotott. Ma is ezt az utat járja. A művészi alkotás életszemlélet, a művészet öröm.

Ehhez, az alkotás öröméhez terelgeti az érdeklődő kicsiket és nagyokat. Az agyagot mint Isten ajándékát ismerteti meg velük, tanítja, hogy az a teremtés anyaga is (Ézsaiás 64,7). Ezért szeretettel, takarékosan és tisztelettel kell vele bánni. Munka közben türelemre, pontosságra kell törekedni, s ha arra szükség van, akár újrakezdeni a folyamatot (Jeremiás 18,4). A táborokban minden reggel áhítattal és imádsággal szokott kezdődni. Egy-egy igeversre épül fel a napi munka, olyanra, amely az alkotáshoz, a teremtéshez vagy éppen magához az agyaghoz kötődik. Márti mindig úgy mondja el a gyermekeknek az evangéliumot, hogy Isten teremtett világából – az élőlények és a természet csodáiból – hozza a példákat. Arra neveli kis kézműves tanítványait, hogy lépésről lépésre haladva több területen ők maguk is példaképpé váljanak. Ebben évek óta segítsége már leánya, *Martinecz Nóra* grafikusművész, akivel közösen vezetik a szakköröket és a táborokat.

Érdekes időbeli egybeesés, hogy néhány nappal később nyílt meg Nóri kiállítása is a budapesti *Íme Kult Térben*. A *Csendből a figyelem* címet kapta *Pilinszky János* válogatott verseihez készült huszonnégy képből

álló tárlat. A nagy érdeklődést mutató népes közönséget *Votin Dóra* festőművész, a *Kortárs Összművészeti Műhely* vezetője fogadta. Elmondta, hogy ezen a helyen nemcsak a fiatal művészek találkoznak, hanem egy alternatív református gyülekezeti közösség is formálódik, kiknek a szemlélete szerint fontos jelen lenni a kultúrában, fontos támogatni a művészeket és a művészetet. Örültünk annak, hogy sok faszoros testvérrel találkoztunk, közöttük olyanokkal

Parti Judit megnyitó beszédet tart, mellette Martinecz Nóra grafikusművész – Nóri kiállítása a budapesti Íme Kult Térben nyílt meg Csendből a figyelem” címmel.

is, akik már nem a mi közösségünkben szolgálnak. Ezek a találkozások lelkileg is, hangulatilag is megalapozták *Parti Judit* megnyitó beszédét.

Judit egy tizenöt évvel ezelőtti tanévzáró ünnepélyre emlékezve idézte fel, hogy miközben a kitűnő bizonyítványát átvevő Nórikára nézett, egy

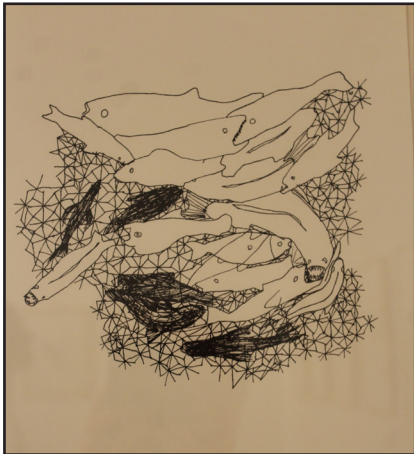
halk, szelíd hang azt mondta neki: nagyon figyelj. Ezzel – ahogy ő fogalmazott – belépett egy párbeszédbe a figyelemről. Figyelt az édesanyjára, amikor Nórit felvették a képzőművészeti egyetem grafika szakára. Figyelt a bátyjára, akitől pedig azt tudta meg, hogy elkészült Nóri diplomamunkája. Elkérte ezt a könyvbe szerkesztett munkát, amely által egy különleges, tiszta világba léphetett be. Azon gondolkodott, hogyan lehetne ezt a teret mások számára is megnyitni. A „nem-tudás” bátorságával lépett a művekhez, s ezáltal a költő és grafikus párbeszédébe. Meglátta, hogy a megváltásról van szó, mégpedig a kicsiny önmegváltásról szóló történetek bátor letételéről és egy jóval nagyobb történet újrameséléséről. Mielőtt Nóri belépett az alkotás terébe, belé-

Kerámiafejú, -lábú és kezű, textiltestű, környezettel együtt megformázott, jelenetekbe helyezett figurák - ez igazi ritkaság, unikum.

pett a költő világába a befogadás legigazabb módján, a hangon keresztül. Az előtérben látható tusrajzok keletkezése a teremtéstörténettel rokon: szólt és lett. Mi magunk is megtapasztaltuk: a csendből születik a szó. Pilinszky saját hangján hallottuk a Ravensbrücki passiót.

Ha belépünk a belső szobába, ahol a versekhez készült képek találhatók, voltaképpen egy felfelé nyitott párbeszéd, egy magasabb

Halak a hálóban- „Csillaghálóban hánykódnak partravont halak..”

Introitusz „... a bárány ...trónra száll. És megnyitja a könyvet.”

rendű párbeszéd terébe érkezünk. Erre hívtak meg minket Martinecz Nóra Pilinszky János verseire felelő grafikái.

Zárásképpen Judit elszavalta a Halak a hálóban című Pilinszky-verset.

A megnyitó gondolatai után a közönség már nem pusztán nézőként, hanem beavottként léphetett a képek közé. A csendet nem csupán a képek nézegetése és a versek olvasgatása váltotta fel, hanem egy kötetlen beszélgetés egymással. De kialakult egy belső párbeszéd is alkotó és befogadó között. A kortárs művészet ereje talán abban is rejlik, hogy olyan kapukat nyithat meg, amelyeken belépve kicsit másképp tekintünk majd a körülöttünk lévő világra, miután kiléptünk a galéria ajtaján.

Szeretetteljes baráti, testvéri találkozások, személyes beszélgetések tették igazán emlékezetessé mindkét estét. Hálásak vagyunk, hogy részesei lehettünk ezeknek.

Dévai-Józsa Gábor és Dévai-Józsáné Furuglyás Márta

MINDENRE ÚGY GONDOLNI, MINT ISTEN TULAJDONÁRA

Istennek legyen hála, az online térben kibővült a Compass – Isteni pénzügyek bibliatanulmányozó sorozat résztvevőinek köre. Elhívásunk megerősítése számunkra, amikor egy-egy isteni megtapasztalás, bizonyágtétel érkezik a postaládánkba. Így osztunk meg most ebből egyet – a szerző kérésére, név nélkül.

„Számomra a pénzügyek mindig egy nehéz terület volt, tele előítélettel: sorsod borsod, a pénz mocskos, nem a pénzért dolgozom.

Szeretek a költői magasságokban létezni, felhőbe dugni a fejem, nem homokba. A pénz rengeteg kihívást okozott mindig is.

Amikor meghallottam a hirdetést, éreztem, hogy ez valami olyasmi, amivel szembe kell nézmem végre.

Már a leírásom is meglepődtem, az alkal-

makon pedig még inkább. **A pénzügyek is egy területe az életnek, amin keresztül kapcsolódhatunk az Úrhoz?**

Megváltozott a hozzáállásom a pénzügyekhez, nem lettem táblázatrajongó, de megértettem a hasznosságát.

Megtanultam ebben is az Urat keresni, a sáfárság küldetésére koncentrálni, mindenre, de **MINDENRE úgy gondolni, mint az Úr tulajdonára** – a perselyen nem csak túl lenni, hanem igazán mély adakozó szívvel adni, ami megsokszorozódik.

A nehéz témák esetén Csilla és Robi szeretetteljesen, türelmesen vezettek, hála a szolgálatukért. A testvéri közösség sok felismerést hozott, még a megszokottnál is inspiratívabb volt, hiszen az online alkalmak miatt az ország különböző területeiről csatlakoztunk, nagyon más háttérrel,

ISTEN SÁFÁRA VAGYOK

Compass – tabuk nélkül
pénzügyekről és
lelki kérdésekről

- Bibliatanulmányozó sorozat - kilenc héten át, heti két órában az online térben.
- Keddenként 17:30-tól 19:30-ig.
- 2026. szeptember 29. (kedd) kezdünk és Adventig véget ér.
- Jelentkezés és további infók: compassfasor@gmail.com

ISTENI PÉNZÜGYEK
Compass
2026 ősz

Te kívül szoktad megbeszélni a pénzügyeidet?

A Bibliában találhatok pénzügyi tanácsot?

Isten megdicsőülhet a pénzemben?

A pénz ördög?

Isten az anyagi világba helyezett, pénzt is Ő adott hozzá?

kihívásokkal. Mások története segítenek magamra is jobban rálátni, tudatosabbá válni az ismétlődő hibáimmal, az elhárító mechanizmusaimmal, a családi mintázataimmal, de akár a megérzéseimmel kapcsolatban is. Korábban is hálásnak éreztem magam, de a tanfolyam még inkább ráébresztett arra, hogy az Úr még a számomra nehéz területeken is mennyi mindennel ajándékozott meg, hogyan gondoskodik és vezet folyamatosan.

Nem állítom, hogy könnyű volt, de a nehézségekkel való szembenézés hoz igazi fordulatot, ezért sok szeretettel ajánlom mindenkinek.”

„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy

szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” (1Péter 4,10)

Hálásak vagyunk Istennek az eddig megvalósult tanfolyamokért, ahol az életünk kulcsfontosságú kérdéseiről beszélgettünk. Isten nem ígér nekünk kevesebbet, ha hűséges sáfárok vagyunk. „*Jól van, jó és hű szolgálóm, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!*” (Máté 25,21 és 23)

Köszönjük továbbra is a szolgálatunkért elmondott imádságokat és várjuk a jelentkezőket.

Bánhidai Csilla és Fancsalszki Róbert

NYÁRI TÁBOROK

- ◆ Konfirmandus hét 2026.06.22. - 06.26. Táborvezető: Pataki András Dávid
- ◆ Fasori napközis hittantábor 2026.07.06. - 07.10. Táborvezető: Márton Melinda
- ◆ Cserkészek hete 2026.07.09. - 07.18. Táborvezető: Diószegi Keve
- ◆ Kincskereső gyermekhét 2026.07.20. - 07.26. Táborvezető: Szöllőssy Emőke és Márton Melinda
- ◆ Ifjúsági hét 2026.08.03. – 08.07. Táborvezető: Somogyi Péter, Börcsök Fruzsina és Kovács-Lázár Viktória
- ◆ Pároskörös csendeshét 2026.08.18. - 08.23. Táborvezető: Pataki András Dávid és Pataki Dorottya
- ◆ Gyülekezeti lelki napok 2026.08.19. - 08.22. Táborvezető: Somogyi Péter
- ◆ Kerámia tábor 2026. augusztus 10-14. Táborvezető: Martineczné Kiss Márta és Martinecz Nóra
- ◆ Országos tábor: 30-55 éves egyedülállók hete 2026.07.19. – 07.23. Táborvezető: Écsedi Anna

A táborokról bővebb felvilágosítás a fasor.hu honlapon van. Illetve ott vannak jelentkezési űrlapok is.

CSERKÉSZTÁBOR HÍVOGATÓ

Idén is várunk a cserkész táborba!

Idén is szeretettel hívjuk cserkészeinket hagyományos táborunkba.

A tábor időpontja: 2026. július 9-18,
a második-negyedik osztályba járókat július 13-tól várjuk.

Aki még nem csatlakozott csapatunkhoz, de szívesen részt venne a táborunkban, kérjük keressen fel minket a 270@cserkesz.hu email címen!

Gurzó Gyöngyi és Diószegi Keve

Csoportkép a 2025-ös cserkész tábor résztvevőiről

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról

E sorozat írására az a célkitűzés készített, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Káténak történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapjára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez. A részletesebb taglalás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat a cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

Hitvallásismereti barangolásaink mostani szakaszán az imádkozásról szóló kérdésekkel foglalkozunk. A lélek lélegzetvétele a hívő ember mindennapi életfeltétele. Erre irányítja figyelmünket az a körülmény, illetve lehetőség, hogy 2026 az *imádság éve* lett. Mire indít ez bennünket, reformátusokat? Legelőször is Isten előtti elcsendesedésre hív. Önvizsgálatra. Szembe merek-e nézni önmagammal, a bűneim, üdvösségem kérdéseivel és a kapcsolataimmal.

Gyülekezetekbe járunk, közösségben szolgálunk, ezért hamar észre vesszük, hogy változásokkal teli esztendő áll előttünk. Különösen a tavaszi országgyűlési választásokra és az őszi közegyházi választásokra figyelünk. Imádkozunk, hogy minden szép rendben menjen végbe. Ezért is szükséges mozgósítani a legfőbb ellenség, a közöny elleni küzdelemre. A hazáját, egyházát szerető testvéreinkkel, barátainkkal együtt úgy tesszük a dolgunkat ezekben, hogy közben megtapasztaljuk a gonosz, a nagy összedobáló mesterkedéseit is. A napjainkban zajló kampány sejteti, hogy sokkal élesebb, feszültebb választás ígérkezik: a kibontakozó plakátháború és az egymást lejárató

videók mellett utcai megmozdulásokra is sor kerülhet. Az elemzők óriási társadalmi megosztottságról beszélnek, amely vélhetően nem szűnik meg azzal, hogy egyik vagy másik fél győz. A választásnak tehát nemcsak belpolitikai, hanem nemzetközi szinten is nagy hatása, jelentősége lehet.

Az év második felében kerül sor az egyházmegyei és az egyházkerületi tisztségviselők illetve a zsinati tagok megválasztására. Az egyházközségek szavazati jogát azok a presbitériumok gyakorolják, amelyek két évvel ezelőtt léptek hivatalba. Döntéseik alapján választják meg az espereseket és egyházmegyei főgondnokokat, a püspököket és az egyházkerületi főgondnokokat is. A jelenlegi tisztségviselők ez év végén adják át hivatalukat az újaknak. Bizodalmuk és reménységünk szerint a fiatalabb friss erő még jobban eleget tud majd tenni a kihívásoknak. Az ő ügyüket is vigyük Isten elé.

Egy könyvajánlóban azt olvastam, hogy a világon a legfontosabb emberek az imádkozók. Ők azok, akik a Szentháromság Istent dicsőítik, Őt áldják, Tőle kérnek, Tőle kérdeznak. (Bárcsak ilyen imádkozókká formálódnánk mindnyájan Jézus Krisztus egyházában!)

A háborús hangulatkeltés ellenében mondott könyörgéseink a mi Urunk által ígért békességért hangzanak – szerte a világban. A közelmúlt történelmi tapasztalatai és napjaink látható szörnyűségei növelik az aggódó szívek táborát. *Vajon lesz-e oly gyöngéd kéz, amely letörli a század gyűrt homlokáról az atom fenekedő árnyait?* Van válaszuk – hitvallásunk – erre. Igen, ismerjük ezt a kezét. Mindkettő át van szegvezve, de Ő értünk vállalta a kínhalált is. Mi azért tesszük össze két kezünket, hogy megköszönjük szabadtítását. A közösségben

elmondott imádságainkkal s az általuk nyert örömhír továbbadásával teljesítjük küldetésünket.

Tekintsünk ki a környező országokra, és lássuk meg, hogy a vallásszabadságot korlátozó törvények nyomán megsokasodott a keresztyénellenes támadások száma. **Ma 388 millió keresztyén szenved üldöztetést, illetve él hátrányos megkülönböztetésben hite miatt.** A világon minden hetedik keresztyén érintettnek számít ebben. Arra indít bennünket az *imádkozás éve*, hogy csatlakozzunk a Nyitott Kapuk imalistájához, vegyünk részt a közös könnyörgésekben az üldözött testvéreinkért. Itthoni közös dolgaink rendezésekor pedig munkálkodjunk a cigányság üdvösségéért, hitbéli épüléséért! Erre is terelget bennünket az idei ünneppsorozat. Hívő családtagok, sőt egész családok bizonyosága a rendezettebb élet. Krisztus Urunk gyülekezetében könnyebben legyőzhetőek a kísértések, példa értékűvé válik az egymás iránti hűség és a gyermekekért érzett felelősség. A cigány testvéreinkért vállalt felelősségünk a *szerelem*, valamint a „*követelek tőled, mert tisztellek*” elve alapján nyerhet igazi értelmet. Legyen is imádság-bizonyosságunk afelől, hogy kéréseinkkel odamehetünk a mi mennyei Atyánkhoz, Aki meghallgat bennünket, s megdicsőíti magát a kéréseinkben és a kéréseinkre adott válaszaiban is.

Olvassuk el az 50. úrnapija kérdését és az arra adott feleletet!

Melyik a negyedik kérdés?

„Mindennapi kenyeriünket add meg nekünk ma.” Azaz: adj meg nekünk mindent, amire ebben az életben szükségünk van, hogy ezáltal megismerjük, hogy egyedül belőled fakad minden jó, és hogy áldásod nélkül sem törődésünk, sem munkánk, sőt adományaid sem válnak hasznunkra. Ezért fordítsuk

el bizalmunkat minden teremtménytől, és egyedül csak beléd vessük.

Ha valaki megharcolta magában, hogy *legyen meg a Te akaratom*, az már nyugodt lehet – írja **Zimányi József** –, mert akkor nem is kell sokat fáradoznia, hiszen a mi Atyánk akarata az, hogy a *mindennapi kenyeriünk* meglegyen. A *mindennapi kenyér* kérése annak elismerése, hogy Istennél van az élet forrása. Az imádság tárgya az, ami a létfenntartáshoz szükséges: étel, egészség, otthon, fűtés, világítás, ruha, munkahely stb. Azt kérjük, ami szükséges és nem többet. Ha többet kívánnánk, akkor a másik ember kenyeréből kívánnánk. A *mi kenyeriünket* mindenki számára kérjük. Így válik ez a kérés Isten előtt közbenjáró imádsággá. Általában is beletartozunk egy társadalmi közösségbe. Újra meg újra meg kell gondolnunk – figyelmeztet **Ablonczy Dániel** –: akinek Isten többet adott, azt azért adta, hogy a másíknak is jusson belőle. Arra tanít tehát a negyedik kérés, hogy békéljünk meg Isten akaratában – megelégedéssel. Mert nélküle a sok is kevés, de Ővele a kevés is elég.

Megváltói áldozatának jelképévé is tette a kenyeret a mi Urunk. Hiszen – **Sarkadi Nagy Pál** tanítása szerint – nemcsak a testünket táplálja, hanem az Úr asztalára is tesszük a kenyeret, hogy hirdesse, amit Ő értünk tett. Benne világít ebben az Igében az eszkatologikus célzás is arról az eljövendő nagy messiási lakomáról, korszakról, amikor a testi és lelki szükségletek minden észfeletti módon kielégítettek. **Ravasz László** látása szerint ez egyik leguralkodóbb képe a Szentírásnak. **Fekete Károly** kátémagyarázatában Isten áldásának hasznosságát és szükségét emeli ki a mindennapi munkában. Arról ír, hogy az Ő áldását elnyerve, Vele munkálkodva nem lesz átok a munka, sőt áldása megsokszorozza igyekezetünket, és nélkülözhetetlen erő, életter, biztonság,

nyugalom, boldogulás származik belőle. Jöhetnek változások, történelmi viharok, megpróbáltatások; ha Isten áldó jelenléte velünk van, akkor a pokol kapui sem vehetnek erőt rajtunk. Az áldás felszabadít a szeretetre, irgalomra, bocsánatra, legfőképp az Isten iránti hála. Ezért a kenyérvétségben

nem helyezhetjük bizodalmunkat senki másba, csak Istenbe. Imádságainkban az Isten iránti hála és bizalom egymást erősítik szüntelen.

Szerkesztette: Dévai-Józsa Gábor

FAZEKAS TÁBOR 2026

„Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van...”

2 Korintus 4.1

Szeretettel várunk újra a Fazekas Alkotóműhely nyári napközis táborába, ezúttal **augusztus 10-14 között**.

A táborban lehetőség nyílik különféle edénykészítési technikák kipróbálására, emberi és állatalakok mintázására, az agyagból való „építkezésre”. Belekóstolhatsz különböző kultúrák kerámiaművészetébe, és még a korongozhatsz is!

A foglalkozásokat hétfői kezdettel **8-13 óra között** tartjuk az iskola alagsori kerámiaműhelyében. Étkezést nem biztosítunk, a hozott ételt a résztvevők a szünetben elfogyaszthatják.

A tábor költsége **18 ezer forint**, testvér-résztvevőknek kedvezményt biztosítunk. A tábor díja magában foglalja az anyaghasználatot, az elkészült tárgyak mázazását és kétszeri kiegészítést (mázazás szeptemberben előzetes egyeztetés alapján).

Jelentkezni **7 éves kortól** lehet.

Kép a 2025-ös fazekas tábor egyik gyermek résztvevőjéről – és aki segíti a kis alkotóművészt: Martineczné Kiss Márta, fazekas-népi iparművész

A jelentkezési szándékot kérlek, e-mailben jelezd **június 20-ig!**

Martineczné Kiss Márta, fazekas-népi iparművész

martamartinecz@gmail.com

+36 20 428 2282

Martinecz Nóra Márta, grafikusművész

martinecz.nora@gmail.com

+36 30 894 6303

FELHÍVÁS A FASORI HARANGSZÓ TÁMOGATÁSÁRA

Kedves Testvérek!

Köszönjük, hogy 2025-ben támogatta gyülekezetünk újságjának, a Fasori Harangszónak a megjelenését. Hálás szívvel köszönjük, ha 2026-ban is hozzájárul adományával a lap előállításához, amely fontos missziós eszköz a templomunkat, gyülekezetünket körbeölelő hatodik és hetedik kerületben. Reményeink szerint Isten eszköze lehet arra, hogy megszólíthassuk azokat, akik Budapest szívében élnek. A Fasori Harangszó Isten hívó hangja, éppúgy, ahogy gyönyörű templomunk harangja.

Imádkozunk és tegyünk is gyülekezetünk hírmondójáért, amely bemutatja, kik vagyunk, kire tekintünk, ki a mi egyedüli bizodalunk! A lap nyomtatási ára darabonként 350 forint + ÁFA. Évente körülbelül 1200 forint. A Fasori Harangszó szerkesztői, tördelői, a cikkek írói szolgálatból dolgoznak...Legyen ez a mi szolgálatunk, hogy támogadjuk gyülekezeti újságunk megjelenését! Kérjük, hogy a Fasori Harangszó nyomtatási költségeire szánt adományoknál tüntessék fel, hogy a Fasori Harangszó támogatására adják. Nagyon szépen köszönjük!

„ Erős vár a mi Istenünk, jó fegyverünk és pajzsunk!”

ÜZENET

SMS-ládikám üzenetében minden időkre szóló biztatás van a gondban, félelemben élőknek. Lám mennyire aktuális ma is, e forrongó világban 2026 tavaszán! Ha ember nem, akkor ki árthat? Keresztyénként tudnunk kell, csakis a Gonosz, az emberre legveszedelmesebb erő képes nekünk ártani, még akkor is Ő, ha emberek kezébe kerülnek ártó szándékának eszközei. Akkor ki menthet meg minket, kiben bízhatunk ma, ha látunk sötét

erőket szolgáló embereket is? Ugye, milyen jó énekelnünk: „Jézus a mi oltalmunk, erősségünk...” Ő, a megfeszített, a feltámadott, aki velünk van a világ végzetéig.

**Ezért bizakodva mondjuk:
„Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?” (Zsid 13,6)**

Széplaki György

HÍVOGATÓ NYÁRI CSENDES HETEKRE, TÁBOROKBA

Idén is várjuk nyári csendes heteinkre, táborainkba a gyermekeket, ifjakat és idősebbeket, családosokat és egyedülállókat, mindenkit, aki vágyik hallani Isten igéjét. Azokat, akik szeretnének felüldülni a természetben, sportolni, kirándulni, együtt énekelni, beszélgetni, de legfőképpen Isten igéjére figyelni, abból tanulni, erőt meríteni, vigasztalódni, feltöltődni, vagy „csak úgy” egyszerűen továbbmenni az úton, amelyen járunk, de amelyen maga Jézus Krisztus vezet bennünket.

A nyári alkalmak **minősített időt** jelentenek számunkra, mert ilyenkor **huszonnégy órában „fürdünk az Igében”**, együtt lehetünk a reggeli áhítaton, együtt imádkozunk, együtt hallgatjuk az Igehirdetést. A délelőtti csoportbeszélgetéseken is a hét Igéjéről beszélgetünk, s osztjuk meg egymással gondolatainkat. A délutáni sport- és szabadidős alkalmakon is testvérek, barátok között vagyunk. Itt nincs munkaidő vége, ahonnan

haza mennénk, de nem is akarunk. A délutáni igemagyarázatokon, zsoltár és dicséret éneklések alkalmával is Isten igéje áll a középpontban, s mi valahogy úgy érezzük, megállt az idő. Itt minden milyen egyszerű, úgy érezzük a lelkünk is felfelé emelkedik, valahogy közelebb került Istenhez. Igen, ennyire Jézus Krisztust középre állítva, Őreá figyelve kellene minden hetünket, napunkat, órákat élni, hogy elmondhassuk, ami meg van írva: **„Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.”**

Adjuk tovább a hírt szereteteinknek, hívogassuk egymást és a környezetünkben élőket!

A nyári táborok helyszíneiről és idejéről a Hirdetésekből olvashatnak, bővebb információval pedig a Budapest-Fasori Református Egyházközség Hivatalában szolgálnak. Mindenkit szeretettel várunk!

NYÁRI GYŰLEKEZETI LELKI NAPOK ÚJ HELYSÍNEN

A 2026-os évben is hívjuk a gyülekezetünk tagjait nyári gyülekezeti táborba. Most új helyre megyünk. Balatonbogláron új konferencia-központ nyílt - a **Felüldülés Háza** - ahová 4 napot sikerült lefoglalni. Ez a lelki ház közvetlen Balaton-parttal rendelkezik.

Augusztus 19-22-ig foglaltunk le időpontot.

Szerdától szombatig hívjuk a testvéreket lelki napokra.

Évente a felüldülés, lelki megerősödés, közösségépítés áldott alkalmai ezek a napok. Részletes információk a helyszínről az alábbi

honlapon megtekinthetők:

<https://www.parokia.hu/v/21097/>

Elindítjuk a jelentkezést! Kérjük a testvéreket, hogy mielőbb jelentkezzenek az alábbi űrlapon:

<https://forms.gle/DbWq2z8XFHptE7mbA>

FELHÍVÁS IFITÁBOR TÁMOGATÁSÁRA

Az ifitábort az idei évben 2026. augusztus 3-tól augusztus 7-ig tartjuk, Piliscsában, a Béthel Evangélikus Missziói Otthonban. A táborba szeretettel várunk minden 14 és 25 év közötti fiatal, aki szeretne hitben mélyülni, közösséghben lenni!

A hét szállásköltsége 64 000 forint/ fő, ez az összeg nagyjából 20 százalékkal több, mint a korábbi években a tábor teljes díja, ami tartalmazta az utazási költséget, az egészségügyi doboz tartalmának frissítését, mindennapi uzsonnát, kreatív és sporteszközök beszerzését, nyomtatást is. Az elmúlt években azt tapasztaltuk, hogy egyre növekszik azoknak az ifiseknek a száma, akik támogatást kérnek a részvételi

díj kifizetéséhez. Ebben minden esetben segítettük is őket lehetőségeinkhez mérten. Az a célunk, hogy anyagi okok miatt senki ne maradjon otthon, viszont ennek elérésében szeretnénk a Fasori Gyülekezet segítségét kérni. Jelenleg az ifjúság számára rendelkezésre álló összeg nem fedezi a táborra érkezők támogatásának díját (számitásaink szerint 20-25 fős tábor esetében körülbelül 350 000 Ft), sem a táborhoz szükséges - esetleges - eszközbeszerzés költséget, vagy a szolgálók részvételi díjának támogatását.

Köszönjük, ha adományokkal támogatják a tábort.

Anyagi támogatást készpénzben a Lelkészi Hivatalban, vagy a gyülekezet bankszámlaszámára, utalással lehet fizetni. Mindkét

esetben kérjük, hogy a közleményben legyen feltüntetve, hogy az „**ifitábor számára**” szánják az összeget! Minden táborért mondott imádságért, támogatásért nagyon hála-lak vagyunk!

Az ifitábor szervezői csapata

ADOMÁNYGYŰJTÉS

**CÉL: AZ IFITÁBOR
RÉSZVÉTELI DÍJÁNAK
CSÖKKENTÉSE**

**HOGYAN: UTALÁSSAL,
KÉSZPÉNZBEN A
LELKÉSZI
HIVATALBAN**

ADATOK:

NÉV: BUDAPEST-FASORI REFORMÁTUS

EGYHÁZKÖZSÉG

BANKSZÁMLASZÁM: 10702019-19818049-52000001

KÖZLEMÉNY: ADOMÁNY IFITÁBORRA

IFITÁBOR: 2026.08.03-07. | Piliscsaba

Szeretettel várunk minden 14 és 25 év közötti fiatal egy nyári közös elcsendesedésre, találkozásra Istennel és egymással. A jelentkezés hamarosan indul:) Részletekről érdeklődni lehet a bpfrinfo@gmail.com e-mail címen.

AZ ELMÚLT IDŐSZAKBAN MEGKERESZTELT GYERMEKEK

Ö. Kovács Márton Ferenc és
Török Dorottya gyermeke
Mázes

NAGYHETI ELŐKÉSZÍTŐ ALKALMAK

- ◆ **Április 1 és 2., szerdán és csütörtökön 18 órától**

NAGYHÉT-HÚSVÉTI ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

- ◆ **Március 29. Virágyasárnap 10 órákor istentisztelet és gyülekezeti családi nap**
Gyülekezetünk minden tagját hívjuk, maradjunk együtt ezen a napon! Istentisztelet után közösen ebédelünk, amit mindenki segít azzal, hogy hoz húst, salátát, süteményt. Aztán külön program van a gyerekeknek és a felnőtteknek délután! **Gyerekek:** Jeruzsálemi séta a Városligetben – Interaktív program! **Felnőttek:** Az Imádság évéhez kapcsolódunk a délutáni programmal. Várjuk az egyedülállókat, családokat. Legyél velünk TE is!
- ◆ **Április 3. Nagypénteken 10 órákor úrvacsorás istentisztelet**
- ◆ **Április 5. Húsvét vasárnap 8, 10 és 17 órákor úrvacsorás istentisztelet**
- ◆ **15 órákor siketmisszió istentisztelete úrvacsorával**
- ◆ **Április 6. Húsvét hétfő 10 órákor úrvacsorás istentisztelet**

PÜNKÖSDI ELŐKÉSZÍTŐ ALKALMAK

- ◆ **Május 14. csütörtök**
Mennybemenetel ünnepe 8 órákor a Julianna Iskolával együtt
- ◆ **18 órákor istentisztelet**
- ◆ **Május 20-22 -ig, szerdától péntekig 18 óra Pünkösdi előkészítő**

KONFIRMÁCIÓ HITVALLÁS- ÉS FOGADALOMTÉTEL

- ◆ **Május 17. vasárnap 10 óra**

PÜNKÖSDI ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

- ◆ **Május 24. vasárnap 8, 10 és 17 órákor úrvacsorás istentisztelet,**
- ◆ **15 órákor siketmisszió istentisztelete úrvacsorával**
- ◆ **Május 25. hétfő 10 órákor hálaadó istentisztelet**

JELNYELVI ISTENTISZTELETEK

- ◆ **Április 05. vasárnap 15 órákor Húsvéti istentisztelet és úrvacsora**
- ◆ **Április 26. vasárnap 15 órákor Istentisztelet**
- ◆ **Május 10. vasárnap 15 órákor Istentisztelet**
- ◆ **Május 24. vasárnap 15 órákor Pünkösdi istentisztelet és úrvacsora**
- ◆ **Június 14. vasárnap 15 órákor Istentisztelet**
- ◆ **Június 28. vasárnap 15 órákor Istentisztelet és úrvacsora**
- ◆ **Július 12. vasárnap 15 órákor Istentisztelet**
- ◆ **Július 26. vasárnap 15 órákor Istentisztelet és Úrvacsora**
- ◆ **Augusztus 09. vasárnap 15 órákor Istentisztelet**
- ◆ **Augusztus 30. vasárnap 15 órákor Istentisztelet és Úrvacsora**

TANFOLYAMAINK

- ◆ **Kereszt-kérdések - A hit, és a Biblia iránt érdeklődőknek**
- ◆ **Tanúim lesztek – A hitben tovább lépőknek**
- ◆ **Bibliatanulmányozó tanfolyam kéthetente**
Jelentkezni folyamatosan lehet a hivatal emailjén.

HAVI ALKALMAINK

- ◆ **Gyülekezeti imaközösség** a hónap 2. vasárnapján 8.30-kor
- ◆ **Teaház** minden hónap második és harmadik vasárnapján istentisztelet után
- ◆ **Úrvacsorai istentisztelet** a hónap utolsó vasárnapján 10 és 17 órakor
- ◆ **Férfi bibliaóra** a hónap 3. keddjén 18 órakor
- ◆ **Pénteki pároskör** a hónap 3. péntekjén 18 órakor
- ◆ **Közös bibliaóra** a hónap utolsó péntekjén 18 órakor
- ◆ **Szombati pároskör** a hónap 2. szombatján 17 órakor
- ◆ **Zenés áhítat** minden hónap első vasárnapján 17 órakor
- ◆ **Kéz-Mű-Hely** a hónap 2. és 4. keddjén
- ◆ **Filmklub** hónap első szombatján, vagy hirdetés szerint

Mostani számunkba a fotókat és grafikákat készítették: Apjok István Francois, Aranyos Béla, Delényi Gabriella, Dévai-Józsa Gábor, Dévai-Józsáné Furuglyás Márta, Pálúr János, Somogyi Péter, papageno.hu, parokia.hu.
Isten áldását kérve hálás szívvel köszönjük szolgálatukat.

FASORI HARANGSZÓ

a Budapest-Fasori Református Egyházközség negyedéves kiadványa

1071 Budapest, Városligeti fasor 4.
www.fasor.hu
E-mail: hivatal@fasor.hu • Telefon: 342-7311

Szerkesztők: Cseke Hajnalka,
Somogyiné Ficsor Krisztina, Dévai-Józsa Gábor,
Halász Kinga, dr. Széplaki György
Felelős szerkesztő: Cseke Hajnalka
Olvasószerkesztő: dr. Széplaki György
Tördelőszerkesztő: Kovács Dénes
ISSN azonosító: 2939-8886

HETI ALKALMAINK

- ◆ **Istentisztelet, gyermek-istentisztelet és gyermekfoglalkozás** vasárnap 10 óra
- ◆ **Babamegőrző 0-3 éves korig** istentisztelet alatt
- ◆ **Siloám online imacsoport szenvedélybetegekért** hétfő 18 óra
- ◆ **Gyülekezeti bibliaóra** szerda 18 óra
- ◆ **Baba-mama kör** csütörtök 9:30 - tól
- ◆ **Nyugdíjasok bibliaórája** csütörtök 15 óra
- ◆ **30 felettiak bibliaórája** – csütörtök 18 óra
- ◆ **Bibliaóra** péntek 10.30-tól
- ◆ **Ifjúsági óra** péntek 18 óra

KÉZ-MŰ-HELY

- ◆ **Április 7. és 21. kedd 17 óra**
- ◆ **Május 5. és 19. kedd 17 óra**
- ◆ **Június 2. és 16. kedd 17 óra**

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő: szünnap
kedd: 10-13 óráig
szerda: 10-13 óráig (lelkészi jelenlét nélkül), és 15-18 óráig (ekkor csak 16.00-17:45 óráig van lelkészi jelenlét)
csütörtök: 11-13 óráig
péntek: 10-13 óráig

Kérjük, éljenek a bejelentkezés lehetőségével, a 06-30-327-9761 telefonszámon, vagy a hivatal@fasor.hu e-mail címen.

KOLUMBÁRIUM NYITVATARTÁSI RENDJE

Hivatali időben és Istentisztelet előtt és után